

Pracownia SPATIUM Monika Jabłońska

pracownia@spatium.com.pl - tel. 609-789-098

OCHRONA I KSZTAŁTOWANIE ŚRODOWISKA - ARCHITEKTURA I REWITALIZACJA
KRAJOBRAZU - PLANOWANIE PRZESTRZENNE I URBANISTYKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU
POŁOŻONEGO W OLSZTYNIE POMIĘDZY ULICAMI: BARTAŚKĄ, BSP. TOMASZA
WILCZYŃSKIEGO, BSP. TADEUSZA PŁOSKIEGO I GRANICĄ MIASTA, CZĘŚĆ A

AUTORZY OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

MGR INŻ. PAWEŁ JABŁOŃSKI

OLSZTYN – WRZESIEŃ 2017 r.

S P I S T R E Ś C I

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM A PROJEKTEM PLANU.....	8
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	11
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	22
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	23
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	24
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	24
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	35
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	36
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	36
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	37
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT	

OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	43
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	53
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	53
12. PODSUMOWANIE.....	54
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	55
➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (T.J. Dz. U. z 2016 R. POZ. 353 ZE ZM.).	

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:2000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO W
OLSZTYNIE POMIĘDZY ULICAMI: BARTAŚKA, BSP. TOMASZA WILCZYŃSKIEGO, BSP. TADEUSZA
PŁOSKIEGO I GRANICĄ MIASTA, CZĘŚĆ A”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr LVI/897/14 Rady Miasta Olsztyna z dnia 30 lipca 2014 r. o przystąpieniu do sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta”, o nazwie „Os. GENERAŁÓW - POŁUDNIE” oraz uchwałą Nr XXXVII/640/17 Rady Miasta Olsztyna z dnia 28 czerwca 2017r. zmieniająca uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, o nazwie „Os. GENERAŁÓW – POŁUDNIE”.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Organy opiniujące i uzgadniające powinny mieć na względzie, że teren objęty opracowaniem odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej – KORTOWO SADY* uchwalonym Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r.

Z uwagi na wprowadzone w projekcie planu zmiany niezbędnym okazało się sporządzenie ponownej prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu. Pierwszy projekt planu został zaopiniowany przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie opinią z dnia 22 sierpnia 2017 r. – znak WOOS.410.112.2017.MT, Warmińsko-Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego opinią z dnia 24 sierpnia 2017 r. – znak ZNS.9022.2.272.2017.KM oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie opinią z dnia 24 sierpnia 2017 r. – znak ZNS.4082.47.2017.SG.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.77.2014.MT z dnia 23 września 2014 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.76.2014.MA z dnia 23 września 2014 r.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, część A.
- Obowiązujący Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej – KORTOWO-SADY uchwalony Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r.

- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane.
- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek w skali 1:2000 stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu.

Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie.

Każda prognoza wpływu ustaleń planu na środowisko zawiera oceny hipotetyczne, oparte bardziej na prawdopodobieństwie i zasadach logicznego myślenia niż na konkretnych wyliczeniach dla realizowanych w przyszłości zamierzeń. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, część A w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji projektu planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy porządkowe:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - wyjaśnienie pojęć użytych w treści uchwały,
- Rozdział II – Ustalenia ogólne planu:
 - ustalenia określające przeznaczenie terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
 - granice i sposoby zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych,
 - zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
 - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - zasady tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - granice inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.
- Rozdział III – Ustalenia szczegółowe planu.
- Rozdział IV – Postanowienia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Podstawowym celem projektu planu jest stworzenie prawnych i przestrzennych warunków dla realizacji programów inwestycyjnych na terenie położonym w mieście Olsztynie. Obszar planu położony jest w strefie intensywnej zabudowy mieszkaniowej i usługowej osiedla Generałów.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

- 1) Zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW)
- 2) Zabudowę mieszkaniową jednorodziną (7-26MN),
- 3) Zabudowę usługową (27-29U),
- 4) Zabudowę mieszkaniowo-usługową (30MU)
- 5) Zabudowę usług oświaty i wychowania (31UO),
- 6) Drogi publiczne główne (32KDG),
- 7) Drogi publiczne zbiorcze (33KDZ, 34KDZ),
- 8) Drogi publiczne dojazdowe (35-42KDD),
- 9) Drogi wewnętrzne (43-44KDW),
- 10) Ciągi piesze (45-56 KDPp),
- 11) Zieleń urządzoną pełniącą ogólnie miejskie funkcje rekreacyjne (57ZP),
- 12) Infrastrukturę techniczną (58E).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza takie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie różne niż podstawowe, które może współistnieć z funkcją podstawową w sposób nie powodujący konfliktów o ile ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej.

W granicach obszaru objętego projektem planu w celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono ważne zasady zagospodarowania polegające między innymi na:

- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, za wyjątkiem zaplecza budowy oraz zakaz tymczasowego zagospodarowania i urządzania terenów.
- Ustaleniu zasad rozmieszczenia reklam, w tym zakazie umieszczania reklam i urządzeń reklamowych w granicach terenu zieleni ZP.
- Zakazie wygradzania terenów ulic, placów skwerów i wskazanych w planie przejść pieszych w obrębie kwartałów zabudowy. Tereny te powinny zachować publiczny, ogólnodostępny charakter.
- Zakazie stosowania ogrodzeń pełnych na styku zabudowy z przestrzenią publiczną, z terenami zieleni ZP oraz na terenach zieleni.
- Nakazie dostosowania przestrzeni publicznych do potrzeb osób o ograniczonej sprawności.
- Nakazie zachowania w maksymalnym stopniu istniejącej zieleni wysokiej, dopuszcza się przesadzanie lub wycinkę istniejącego drzewostanu wyłącznie w uzasadnionych przypadkach, teren wokół drzew należy zagospodarować w sposób zapewniający naturalną wegetację.
- Nakazie maksymalnej ochrony i wykorzystania w zagospodarowaniu istniejącego starego drzewostanu, zachowanie ukształtowanych ciągów pieszych, skupisk zieleni wysokiej i niskiej w granicach terenu zieleni urządzonej pełniącego ogólnomiejskie funkcje rekreacyjne oznaczonego symbolem 57ZP.
- Nakazie zagospodarowania terenów oznaczonych symbolami 7MN, 19MN, 22MN, 26MN, 2MW, 6MW, 31UO oraz 57ZP uwzględniające ochronę skarp o stromych zboczach, w taki sposób aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych.
- Obowiązku zachowania minimum 40% powierzchni działki budowlanej jako powierzchni biologicznie czynnej w granicach terenów elementarnych przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.
- W granicach terenu zieleni urządzonej pełniącego ogólnomiejskie funkcje rekreacyjne oznaczonego symbolem 57ZP wprowadzenie zakazu zabudowy obiektami budowlanymi oraz prowadzenia innych robót budowlanych, za wyjątkiem: zewnętrznych sieci uzbrojenia i urządzeń infrastruktury technicznej, a w tym urządzeń: obiektów małej architektury, zbiorników i cieków wodnych, urządzeń i elementów wyposażenia dla organizacji sezonowych imprez plenerowych, urządzeń rekreacyjno-sportowych, toalety publicznej niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania terenów rekreacyjnych, przejść pieszych i placów przestrzeni publicznej i ścieżek rowerowych.
- Określeniu dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.
- Nakazie odprowadzania ścieków bytowych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej. Ścieki z usług gastronomicznych przed odprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej, należy poddać podczyszczeniu w separatorze tłuszczu.
- Nakazie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości. Należy ograniczyć stosowanie powierzchni szczelnych, poprzez użycie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.
- Nakazie zachowania naturalnych oczek wodnych i dolin cieków.

- Możliwość budowy nowych zbiorników wodnych.
- Możliwość przebudowy rowów melioracyjnych w celu dostosowania do nowego układu funkcjonalnego.
- Zakazie prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów, w tym składowisk odpadów; procesy odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż komunalne może odbywać się jedynie na zasadach określonych w przepisach o odpadach.
- Nakazie zaopatrzenia w wodę istniejącej i projektowanej zabudowy z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Ustaleniu zasad zaopatrzenia w gaz, energię elektryczną i sieć telekomunikacyjną.
- Ustaleniu zasad gospodarowania odpadami komunalnymi.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło projektowanej zabudowy w pierwszej kolejności, w oparciu o zasilanie z miejskiego systemu ciepłowniczego; dopuszcza się możliwość rozwiązań indywidualnych pod warunkiem stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązań wykorzystujących energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.
- Dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej nakazie realizacji, terenów zieleni rekreacyjnej, zawierającej tereny zieleni urządzonej, place zabaw, urządzenia rekreacyjno-sportowe i obiekty małej architektury związane z rekreacją i zielenią w ilości min. 2m²/10m² powierzchni użytkowej mieszkań (o ile ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej).
- Ustaleniu minimalnej liczby stanowisk postojowych dla poszczególnych funkcji.

W ustaleniach dotyczących rozwiązań komunikacyjnych określono, że powiązanie terenu objętego projektem planu z zewnętrznym układem komunikacyjnym odbywa się ulicami Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i Bartąską poprzez istniejący układ dróg.

Tereny komunikacji 32KDG i 33KDZ przeznaczone są do lokalizowania torowisk tramwajowych.

W planie ustala się realizację ścieżek rowerowych na terenach wyznaczonych ulic, placów, terenów zieleni oraz ciągów pieszych skoordynowanych z systemem dróg rowerowych, określonym w Programie budowy dróg rowerowych w Olsztynie lub jego aktualizacji.

1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY OBOWIĄZUJĄCYM PLANEM A PROJEKTEM PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN pod nazwą:		PROJEKT PLANU pod nazwą:	
MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO MIASTA OLSZTYNA DLA TERENU POŁOŻONEGO W POŁUDNIOWEJ CZĘŚCI MIASTA, W REJONIE UL. BARTAŃSKIEJ – KORTOWO-SADY		MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA TERENU POŁOŻONEGO W OLSZTYNIE POMIĘDZY ULICAMI: BARTAŚKA, BSP. TOMASZA WILCZYŃSKIEGO, BSP. TADEUSZA PŁOSKIEGO I GRANICĄ MIASTA, CZĘŚĆ A	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
1U	Tereny zabudowy usługowej.	27U	Tereny zabudowy usługowej.

14MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.	1MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
4KDPP	Tereny ciągów pieszych.	42KDD	Tereny dróg wewnętrznych.
		28U	Tereny zabudowy usługowej.
10MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	7MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		2MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		45KDPP	Tereny ciągów pieszych.
3ZP	Tereny zieleni urządzonej.	57ZP	Tereny zieleni urządzonej.
		2MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		9MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		21MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		22MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		58E	Tereny elektroenergetyki.
		41KDD	Tereny dróg dojazdowych.
		34KDZ	Tereny dróg zbiorczych.
3MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	3MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		8MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		9 MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		10MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		11MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		12MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		13MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		14MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		15MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		16MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		17MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		30MU	Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej.
		29U	Tereny zabudowy usługowej.
		36KDD	Tereny dróg głównych.
		37KDD	Tereny dróg głównych.
		38KDD	Tereny dróg głównych.
		39KDD	Tereny dróg głównych.
		45KDPP	Tereny ciągów pieszych.
46KDPP	Tereny ciągów pieszych.		
47KDPP	Tereny ciągów pieszych.		

		48KDPP	Tereny ciągów pieszych.
		49KDPP	Tereny ciągów pieszych.
		50KDPP	Tereny ciągów pieszych.
		51KDPP	Tereny ciągów pieszych.
		52KDPP	Tereny ciągów pieszych.
27KDD	Tereny dróg dojazdowych.	38KDD	Tereny dróg dojazdowych.
25KDD	Tereny dróg dojazdowych.		
26KDD	Tereny dróg dojazdowych.		
15KDPP	Tereny ciągów pieszych.	43KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
13MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	21MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		22MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		23MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		43KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
14MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	26MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		44KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
15MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	19MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		20MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		24MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		25MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		53KDPP	Tereny ciągów pieszych.
		40KDD	Tereny dróg głównych.
		55KDPP	Tereny ciągów pieszych.
14MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	26MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		44KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
16MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	18MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
5KDPP	Tereny ciągów pieszych.	54KDPP	Tereny ciągów pieszych.
6KDPP	Tereny ciągów pieszych.	56KDPP	Tereny ciągów pieszych.
7KDPP	Tereny ciągów pieszych.	48KDPP	Tereny ciągów pieszych.
13MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.	5MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		6MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.
		41KDD	Tereny dróg głównych.
		34KDZ	Tereny dróg zbiorczych.
12MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	4MW	Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

13KDD	Tereny dróg głównych.	41KDD	Tereny dróg głównych.
		31UO	Tereny usług oświaty.
		41KDD	Tereny dróg głównych.
8KDPp	Tereny ciągów pieszych.	56KDPp	Tereny ciągów pieszych.
2UO	Tereny usług oświaty.	31UO	Tereny usług oświaty.
1KDG	Tereny dróg głównych.	32KDG	Tereny dróg głównych.
2KDG	Tereny dróg głównych.		
10KDD	Tereny dróg głównych.	34KDD	Tereny dróg głównych.
		35KDD	Tereny dróg głównych.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr VII/164/15 z dnia 27 maja 2015 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. W oparciu o ocenę przestrzennych uwarunkowań rozwoju formułuje on kierunki polityki przestrzennej oraz zasady organizacji przestrzennej na poziomie struktur regionalnych.

Celem Planu województwa jest ochrona i kształtowanie ładu przestrzennego, który ma zasadnicze znaczenie dla prowadzenia rozwoju w sposób zrównoważony. W praktyce oznacza to:

- określenie przestrzennych uwarunkowań rozwoju (społecznych, gospodarczych i środowiskowych), w tym zróżnicowanych cech przestrzeni regionu, aby mogły one służyć realizacji programów i projektów rozwojowych na wszystkich poziomach planowania: krajowym, wojewódzkim i lokalnym,
- rozmieszczenie w przestrzeni celów i działań ustalonych w „Strategii rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025”,
- wskazanie zasadniczych ram dla rozwoju przestrzennego gmin w kontekście krajowym, regionalnym oraz międzygminnym.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa przyjmuje się główny kierunek dla realizacji polityki przestrzennej województwa w odniesieniu do ładu przestrzennego: Przywrócenie i kształtowanie ładu przestrzennego jako główny cel w gospodarowaniu przestrzenią i jednocześnie strategiczny składnik zintegrowanej polityki zrównoważonego rozwoju regionu.

W Planie zagospodarowania przestrzennego województwa rekomenduje się następujące zasady i działania w kształtowaniu ładu przestrzennego:

- a) Uwzględnianie problematyki przywrócenia i kształtowania ładu przestrzennego jako priorytetu w samorządowych dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych.
- b) Określenie w dokumentach planistycznych i strategiczno-programowych, działań w zakresie kształtowania ładu przestrzennego oraz warunków realizacji tych działań.
- c) Przyjęcie, że każda działalność zmieniająca przestrzeń powinna być warunkowana pozytywnym jej wpływem na ład przestrzenny lub co najmniej nie powinna zagrażać ładowi przestrzennemu i ładowi ekologicznemu.

Przyjmuje się ustalenia, działania i zasady dla realizacji kierunku:

- 1) Dążenie do uporządkowania różnych elementów i funkcji przestrzeni oraz harmonii między nimi, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju – tak w wymiarze planistycznym, jak i realizacyjnym, poprzez:
 - a. Podjęcie działań łagodzących negatywne skutki nierozważnego zainwestowania.

- b. Prowadzenie kompleksowych działań estetyzujących przestrzeń miejską oraz podmiejską, w tym ochrona przed agresywnymi reklamami.
 - c. Całościowe kształtowanie nowych zespołów urbanistycznych, uwzględniające także ich spójność z systemami ekologicznymi.
 - d. Racjonalne wykorzystanie przestrzeni – preferowanie optymalnego jej zagospodarowania.
 - e. Dbłość o harmonijne komponowanie i wysoką jakość terenów przestrzeni publicznej.
 - f. Określanie rzeczywistych potrzeb terenowych pod budownictwo mieszkaniowe w dokumentach planistycznych. Dążenie do ograniczenia nieuzasadnionego przeznaczania terenów pod budownictwo mieszkaniowe, dostosowanie wielkości tych terenów do dynamiki demograficznej gminy.
 - g. Zapobieganie nadmiernej ekspansji terenów zabudowanych miast i wsi poza jednostki osadnicze.
 - h. Przeciwdziałanie powstawaniu oraz łagodzenie konfliktów funkcji w przestrzeni, w szczególności funkcji gospodarczych z funkcjami ekologiczną i rolniczą.
 - i. Dostosowanie intensywności zagospodarowania rekreacyjnego do cech środowiska przyrodniczego i jego chłonności inwestycyjnej i turystycznej.
 - j. Dążenie do ustawicznego podnoszenia standardów przestrzennych i użytkowych zagospodarowania terenów rekreacyjnych.
 - k. Ochronę przed dysharmonijnym zainwestowaniem i zagospodarowaniem terenów, nie wprowadzanie w krajobrazie obcych, dominujących elementów technicznych (dominant), powodujących obniżenie jakości przestrzeni.
 - l. Ochronę przestrzeni województwa przed realizacją dysharmonijnych obiektów technicznych energetyki wiatrowej, zaburzających ład przestrzenny.
 - m. Wprowadzanie zieleni komponowanej o funkcji osłonowej wokół obiektów technicznych zakłócających harmonię w krajobrazie.
 - n. Dążenie do zwiększania pokrycia powierzchni województwa miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, stanowiącymi podstawowe narzędzie kształtowania ładu w „grze o przestrzeń”. Ograniczanie zagospodarowania terenu, na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, będących w znacznej części przyczyną powstawania chaosu przestrzennego.
 - o. Zachowanie i ochronę wyróżniających cech przestrzeni stanowiących o tożsamości miejsca, takich jak osie widokowe, naturalne dominanty, cechy rzeźby terenu, panoramy i widoki wieloplanowe.
- 2) Podniesienie świadomości społecznej dotyczącej diagnozy stanu ładu przestrzennego i jego znaczenia dla jakości życia człowieka. Dążenie do uzyskania wysokiego stopnia partycypacji społecznej w procesach gospodarowania przestrzenią, poprzez powszechne uświadomienie realnego wpływu mieszkańców na kształtowanie ładu przestrzennego:
- a. Umożliwienie mieszkańcom pełnej dostępności do informacji dotyczącej prac nad dokumentami planistycznymi, także przy wykorzystaniu technik informatycznych.
 - b. Włączenie mieszkańców w proces kształtowania i utrzymania ładu przestrzennego, stworzenie mechanizmów umożliwiających i ułatwiających uczestnictwo na każdym etapie procesu zagospodarowania.
 - c. Dążenie do wypracowania tzw. „dobrych praktyk” ułatwiających kształtowanie ładu przestrzennego na każdym poziomie zarządzania / gospodarowania przestrzenią (lokalnym i ponadlokalnym), zainteresowanie nimi zarówno samorządów, jak i mieszkańców.
 - d. Wykorzystanie różnych technik wizualizacji przy projektowaniu zagospodarowania struktur przestrzennych i rewitalizacji (rekultywacji) struktur istniejących w celu ochrony/odtworzenia ładu przestrzennego.

- 3) Utworzenie systemu monitorowania dynamiki działań i procesów w przestrzeni regionu w aspekcie oddziaływania na stan ładu przestrzennego poprzez opracowanie kompleksowej diagnozy ładu przestrzennego, stanowiącej płaszczyznę odniesienia dla obserwacji monitoringowej.

Na podstawie klasyfikacji ośrodków osadniczych wg KPZK 2030 oraz cech ośrodków osadniczych uwzględniających potencjał miast: demograficzny, usługowy i gospodarczy, miasto Olsztyn w hierarchii sieci osadniczej w województwie warmińsko-mazurskim zostało wskazane jako ośrodek wojewódzki. Opracowanie planu miejscowego wpisuje się w działanie *Dążenie do uzyskania wysokiej atrakcyjności przestrzeni miejskiej mającej wpływ na jakość życia mieszkańców*.

Obszar województwa Warmińsko-Mazurskiego należy do jednego z najbogatszych pod względem przyrodniczym regionów Polski, wyraźnie wyróżniającym się także w skali Europy. Efektywne i racjonalne korzystanie z dostępnych zasobów środowiska regionu stanowi kluczowy warunek rozwoju zrównoważonego, warunek konieczny dla dalszej poprawy jakości życia.

Analizowany projekt planu miejscowego wpisuje się w następujące ustalenia, działania i zasady w zakresie środowiska przyrodniczego i kulturowego:

- ograniczenie możliwości wprowadzania obcych krajobrazowo oraz agresywnych elementów i form zagospodarowania przestrzennego,
- stosowanie zasady kontynuacji w zakresie „dobrego sąsiedztwa”, z utrzymaniem tradycji miejsca oraz wykluczeniem rozwiązań dysharmonijnych,
- realizację systemów kanalizacji sanitarnej i budowę lub modernizację oczyszczalni zapewniających odpowiedni stopień oczyszczania ścieków,
- zmniejszanie emisji niskiej z palenisk domowych poprzez zamianę paliw węglowych na paliwa niskoemisyjne,
- rozbudowę zbiorowych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,

Plan województwa Warmińsko-Mazurskiego realizowany będzie między innymi poprzez uwzględnianie jego ustaleń w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin i w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018. Podstawową strukturę dokumentu tworzą:

- Wstęp (zawierający wprowadzenie, ogólną charakterystykę województwa i prognozę trendów rozwojowych).
- Ocena stanu środowiska (w poszczególnych obszarach interwencji: Ochrona klimatu i jakości powietrza, Zagrożenia hałasem, Pola elektromagnetyczne, Gospodarowanie wodami, Gospodarka wodno-ściekowa, Zasoby geologiczne, Gleby, Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów, Zasoby przyrodnicze, Zagrożenia poważnymi awariami).
- Cele, kierunki interwencji i zadania Programu.
- System realizacji Programu, zawierający harmonogram rzeczowo-finansowy oraz opis monitorowania realizacji Programu.

Ocena stanu środowiska w każdym obszarze interwencji definiuje przyczyny sprawcze i czynniki presji, opisuje stan poszczególnych komponentów środowiska, zawiera analizę SWOT i ocenę stanu realizacji POŚ WWM, określa kierunki interwencji i wyznacza 164 zadania nowego Programu. Harmonogram rzeczowo-finansowy stosuje podział zadań na zadania własne samorządu (36 zadań) i zadania monitorowane. Program obejmuje 10 obszarów interwencji:

1. Ochrona klimatu i jakości powietrza.
2. Zagrożenia hałasem.
3. Pola elektromagnetyczne.
4. Gospodarowanie wodami.
5. Gospodarka wodno-ściekowa.
6. Zasoby geologiczne.
7. Gleby.
8. Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów.
9. Zasoby przyrodnicze.
10. Zagrożenia poważnymi awariami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w następujące obszary interwencji i cele interwencyjne:

- Obszar interwencji – Gospodarowania wodami:
 - o Cel – osiągnięcie celów środowiskowych dla wód,
- Obszar interwencji – Gospodarka wodno-ściekowa:
 - o Cel – zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności,
 - o Cel – ograniczenie zużycia wody,
 - o Cel – ochrona wód i gleb przed zanieczyszczeniem ściekami,
- Obszar interwencji – Gospodarowanie odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów:
 - o Cel – zapobieganie powstawaniu odpadów
 - o Cel – dalszy rozwój systemu selektywnego zbierania odpadów, w tym odpadów biodegradowalnych i odpadów niebezpiecznych,
 - o Cel - zmniejszenie ilości kierowanych na składowiska odpadów,
- Obszar interwencyjny – zasoby przyrodnicze:
 - o Cel – ochrona obszarów i obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA MIASTA OLSZTYN DO ROKU 2020.

Program Ochrony Środowiska dla Miasta Olsztyna jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska miasta i opracowany został na podstawie dokumentów określających strategię rozwoju kraju, województwa i powiatu, strategii zintegrowanych, dokumentów programowych, aktów prawnych z zakresu ochrony środowiska, dostępnych informacji o stanie środowiska i jego zagrożeniach oraz przewidywanych źródłach finansowania zadań opisanych w Programie.

W Programie przewidziano 149 zadań do realizacji przez różnej podmioty przy różnym zapotrzebowaniu na środki finansowe. W ramach obszaru „ochrona klimatu i jakości powietrza” przewidziano m.in. modernizację systemu drogowego MOF Olsztyna oraz modernizacja systemu grzewczego miasta. Realizacja zadań w obszarach „gospodarka wodno-ściekowa” i „gospodarowanie wodami” obejmuje działania związane z ochroną gleb i wód powierzchniowych przed zanieczyszczeniem ściekami oraz zwiększeniem retencji wód powierzchniowych. Są to głównie zadania ujęte w aktualizacji KPOŚK, związane z budową i remontami oczyszczalni ścieków oraz rozwojem sieci kanalizacyjnych w aglomeracjach, a także na terenach wiejskich. Zadania realizacyjne w obszarach „zasoby geologiczne”, „gleby” oraz „zasoby przyrodnicze” obejmują głównie działania związane z ochroną zasobów: cennych siedlisk przyrodniczych i zagrożonych gatunków, walorów krajobrazu oraz rozwojem terenów zielonych w obszarach miejskich. Koszty realizacji działań w obszarze „gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów” obejmują działania w sferze zmniejszenia ilości wytwarzanych oraz składowanych odpadów, w tym zwiększenia zakresu odzysku i recyklingu odpadów, a także w zakresie unieszkodliwiania odpadów.

Analizowany projekt planu wpisuje się w następujące cele, kierunki i interwencje określone w Programie Ochrony Środowiska dla Miasta Olsztyna:

- Poprawa jakości powietrza, ograniczanie emisji gazów cieplarnianych – zmniejszanie emisji zanieczyszczeń do powietrza; wzrost wykorzystania OZE w bilansie energetycznym; zmniejszanie zapotrzebowania na energię; zrównoważony rozwój energetyczny miasta; ograniczanie zagrożeń i adaptacja do zmian klimatu.
- Poprawa klimatu akustycznego miasta poprzez obniżenie hałasu do poziomu obowiązujących standardów – ograniczanie hałasu.
- Ochrona mieszkańców przed oddziaływaniem pól elektromagnetycznych – ograniczenie oddziaływania pól elektromagnetycznych.
- Gospodarowanie wodami – poprawa stanu/ potencjału ekologicznego wód powierzchniowych; utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego wód podziemnych.
- Gospodarka wodno-ściekowa – zaopatrzenie ludności w wodę; utrzymanie dobrej jakości wody przeznaczonej do spożycia; oszczędnego gospodarowanie wodą; budowa i modernizacja sieci kanalizacyjnych.
- Ochrona gleb – zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi.
- Zmniejszenie ilości odpadów komunalnych nieszkodliwianych poprzez składowanie – zbiórka odpadów.
- Utrzymanie wysokiego poziomu czystości środowiska – zapobieganie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi oraz patologiom w zakresie zagospodarowania odpadów.
- Ograniczanie negatywnych skutków fragmentacji środowiska – utrzymanie lub poprawa warunków migracji zwierząt.
- Ochrona zieleni miejskich i walorów przyrodniczych obszarów użytkowanych rolniczo – utrzymanie i rozwój zielonej infrastruktury.

STRATEGIA ROZWOJU SPOŁECZNO – GOSPODARCZEGO WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO DO ROKU 2025.

Cel główny strategii *Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy*, przy czym:

- spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%,
- spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych,
- spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia wskazuje, że problemy dotyczące gospodarki, zasobów ludzkich oraz infrastruktury i aspektów przestrzennych najbardziej widoczne są na obszarach wiejskich, które jednocześnie pozbawione są wielu atutów decydujących o możliwościach oddolnego pobudzania rozwoju.

Poprawa spójności wewnętrznej województwa warmińsko – mazurskiego oznacza wyrównywanie dysproporcji rozwojowych we wszystkich aspektach: ekonomicznym, przestrzennym i społecznym. Dotyczy to warunków rozwoju przedsiębiorczości i promocji, tworzenia nowoczesnej infrastruktury technicznej i warunków do zdobywania współczesnej wiedzy. Całość tych działań ukierunkowana będzie na powstawanie miejsc pracy i zmniejszenie bezrobocia oraz poprawę poziomu życia mieszkańców zarówno miast, jak i wsi.

Strategia rozwoju województwa warmińsko – mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno – gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

- Priorytet 1 Konkurencyjna gospodarka. Cele operacyjne priorytetu *konkurencyjna gospodarka* przewidują wzrost konkurencyjności poprzez podnoszenie poziomu technologiczno-organizacyjnego oraz polepszanie jakości produktów i usług, w tym wspieranie transferu technologii i innowacji, poprawę i rozwój jakości produkcji i usług, rozwój odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie rozwoju leśnictwa i gospodarki leśnej, systemu produkcji żywności wysokiej jakości i potencjału turystycznego.
- Priorytet 2 Otwarte społeczeństwo. Cele operacyjne priorytetu *otwarte społeczeństwo* przewidują różnorodną i dostępną edukację ekologiczną, zapewnienie bezpieczeństwa publicznego, wzrost atrakcyjności bazy sportowo-rekreacyjnej oraz poprawę jakości i ochronę środowiska (utrzymanie dobrego stanu i jakości wód, poprawę jakości i ochronę powierzchni ziemi, poprawę jakości i ochronę powietrza oraz zachowanie walorów krajobrazowych).
- Priorytet 3 Nowoczesne sieci. Cele operacyjne priorytetu *nowoczesne sieci* przewidują rozwój komunikacji wodnej i rozwój zintegrowanego transportu publicznego w ośrodkach miejskich, rozwój sieci nośników energii, udział w tworzeniu ponadregionalnych powiązań sieciowych w zakresie kreowania wszechstronnego rozwoju obszarów leśno-pojeziernych i ponadregionalnych produktów turystycznych oraz rozwój monitoringu środowiska.

Przyjęcie projektu planu wpisuje się w oś priorytetową Otwarte społeczeństwo, gdzie wzrost aktywności społecznej będzie następował wskutek realizacji celu operacyjnego *poprawa jakości i ochrona środowiska – stosowanie zasady trwałego rozwoju wymaga ciągłego myślenia o środowisku przyrodniczym przez pryzmat przyszłych pokoleń*. W tym celu przewidziane są działania z zakresu ochrony: wód, powierzchni ziemi, powietrza oraz zachowania walorów krajobrazowych.

Projekt planu jest zgodny z założeniami osi priorytetowej Nowoczesne sieci, którego cel strategiczny *Wzrost liczby i jakości powiązań sieciowych* związany jest z realizacją poniższych zadań:

- A. zwiększenie zewnętrznej dostępności komunikacyjnej oraz wewnętrznej spójności – rozumiane w możliwie szerokim znaczeniu obejmujące: połączenia drogowe, kolejowe, lotnicze i wodne, a także sieci teleinformatyczne oraz infrastrukturę związaną z przejściami granicznymi;
- B. dostosowana do potrzeb sieć nośników energii – cel ten wynika z konieczności rozbudowy i modernizacji sieci gazowej, sieci energetycznej, sieci ciepłowniczej i wykorzystania odnawialnych źródeł energii. Jego osiągnięcie wpłynie korzystnie na stan środowiska przyrodniczego oraz jakość życia w regionie;
- C. poprawa jakości i ochrona środowiska – redukcja emisji zanieczyszczeń powietrza, w szczególności z niskich źródeł emisji oraz poprzez stosowanie ogrzewania przyjaznego środowisku; rozbudowa sieci kanalizacyjnych (w tym także kanalizacji deszczowej); inwestowanie w sieci wodociągowe; zapobiegania powstawaniu odpadów i racjonalna gospodarka odpadami.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w cele i założenia Strategii rozwoju społeczno – gospodarczego województwa warmińsko – mazurskiego.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO – MAZURSKIEGO NA LATA 2016 – 2022.

Plan gospodarki odpadami dla województwa warmińsko – mazurskiego na lata 2016-2022 opracowany został dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 obejmuje wszystkie rodzaje odpadów wytwarzane na terenie województwa warmińsko-mazurskiego oraz przywożone na ten obszar, a także odpady zebrane oraz poddane procesom przetwarzania na terenie województwa warmińsko-mazurskiego wraz z opisem instalacji służących do odzysku i unieszkodliwiania odpadów.

Wojewódzki plan gospodarki odpadami określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami. Są to:

- utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji,
- wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.

W ramach organizacji gospodarki odpadami komunalnymi województwo warmińsko-mazurskie zostało podzielone na pięć regionów gospodarki odpadami. Regiony zostały określone przede wszystkim w oparciu o granice związków międzygminnych, w obrębie których zlokalizowane zostały regionalne instalacje do przetwarzania odpadów komunalnych (RIPOK).

Miasto Olsztyn położone jest w Centralnym Regionie Gospodarki Odpadami, dla którego Regionalną instalacją do przetwarzania odpadów komunalnych jest Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych w Olsztynie. Zgodnie z założeniami WPGO 2016 wszystkie odpady komunalne zmieszane muszą być dostarczane do ww. zakładu.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Planu gospodarki odpadami województwa (...), ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie właściwymi uchwałami Rady Miasta Olsztyna w sprawie ustalenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Olsztyn, będącymi aktami prawa miejscowego, zgodnie z obowiązującymi przepisami.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OLSZTYNA.

Obszar objęty projektem planu zgodnie ze Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Olsztyn położony jest w Strefie M8 – Strefa mieszkaniowa Brzeziny – Pozorty. Do strefy mieszkaniowej M8 włączono tereny pomiędzy rzeką Łyną i ulicą W. Sikorskiego (istniejącą i projektowaną), na północy graniczące z obszarem ogrodów działkowych, na południu sięgające do granicy administracyjnej miasta.

W granicach Strefy M8 wyznaczono:

➤ *Obszary:*

- mieszkalnictwa o wysokiej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,
- mieszkalnictwa o średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej,
- mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej,
- koncentracji usług ponadlokalnych z zakresu funkcji metropolitalnych - nauki, szkolnictwa wyższego, zdrowia, administracji i kultury itp,
- koncentracji usług komercyjnych,
- rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych,
- usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności,
- usług ogólnomiejskich - średniej i niskiej intensywności
- zieleni urządzonej, parkowej, izolacyjnej,
- zieleni nieurządzonej - krajobrazowej

➤ *Tereny:*

- usług turystyki, sportu i rekreacji,
- technicznej obsługi miasta,
- ogrodów działkowych,
- wód powierzchniowych,

➤ *Elementy systemów:*

- *transportowego,*
- *infrastruktury technicznej,*
- *miejskiego systemu środowiska naturalnego.*

W Studium wyznaczono następujące kierunki zachowania i zmian w strukturze przestrzennej oraz przeznaczenia terenów:

➤ Obszary mieszkalnictwa o wysokiej i średniej intensywności z przewagą zabudowy wielorodzinnej:

- Utrzymanie i rozwój podstawowej funkcji zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i jednorodzinnej z usługami podstawowymi; szkołami, obiektami kultury, kultu religijnego, ośrodkami zdrowia, placami zabaw, lokalnymi centrami usługowymi oraz urządzoną zielenią osiedlową;
- Realizacja zespołów mieszkaniowych wg spójnej koncepcji urbanistycznej z utworzeniem obszarów przestrzeni publicznych – terenów zieleni urządzonej, ciągów komunikacji pieszej, rowerowej w powiązaniu z lokalizacją obiektów usługowo-handlowych i obiektów użyteczności publicznej;
- Dopuszczenie przebudowy istniejących zespołów mieszkaniowych wyłącznie w ramach zintegrowanych działań związanych z przekształceniem całych zespołów zabudowy z zachowaniem czytelnego układu funkcjonalnego;
- Przekształcenie i uzupełnienie zabudowy folwarku w Pozortach na funkcję usługowo-mieszkalną zgodnie z warunkami konserwatorskimi;
- Uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej o usługi nieuciążliwe w zakresie handlu i gastronomii, szkolnictwa, kultury, opieki nad dziećmi, osobami starszymi, niepełnosprawnymi itp.;
- Prowadzenie działań na rzecz poprawy warunków zamieszkania przez podnoszenie standardów technicznych i walorów architektonicznych projektowanych i istniejących budynków;
- Urządzenie, utrzymanie i uzupełnienie urządzenia terenów sportu i rekreacji, terenów zieleni urządzonej osiedlowej, placów zabaw;
- Ograniczenie uciążliwości komunikacyjnej przez:
 - realizację stref uspokojonego ruchu,
 - budowę ciągów pieszych i ścieżek rowerowych,
 - zaniechanie realizacji parkingów zamkniętych ograniczających rotację samochodów,
 - realizację parkingów wielopoziomowych w wybranych miejscach,
 - zakaz zabudowy garażowej w formie zespołów jednokondygnacyjnych boksów garażowych,
 - utworzenie pasm zieleni o funkcji ochronnej i izolacji akustycznej;
 - stosowanie systemowych osłon izolacji akustycznej przy trasach tranzytowych - wskazane stosowanie ekranów akustycznych obsadzonych roślinami.

➤ Obszary mieszkalnictwa o niskiej intensywności z przewagą zabudowy jednorodzinnej:

- Utrzymanie podstawowej funkcji zabudowy mieszkaniowej;
- Dopuszczenie przekształceń określonych na mapie, niezagospodarowanych terenów zabudowy mieszkaniowej niskiej intensywności w kierunku mieszkalnictwa średniej intensywności;
- Uzupełnienie terenów zabudowy mieszkaniowej o usługi nieuciążliwe w zakresie handlu i gastronomii, szkolnictwa, opieki nad dziećmi, osobami starszymi, niepełnosprawnymi itp.;
- Uzupełnienie urządzenia terenów zieleni osiedlowej, placów zabaw, miejsc rekreacji i wypoczynku;
- Ograniczenie funkcji konfliktowych w obszarach mieszkaniowych i w bezpośrednim sąsiedztwie przez:
 - ograniczenie lokalizacji: uciążliwych zakładów usługowych, usługowo-produkcyjnych powodujących wzmożony ruch kołowy, składowanie materiałów na posesji,

- ograniczenie lokalizowania na terenie działek zabudowy jednorodzinnej wolnostojących budynków gospodarczych lub usługowych;
- Na działkach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub w bezpośrednim ich sąsiedztwie obowiązuje zakaz lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej na konstrukcjach masztowo-wieżowych;
- Ograniczenie uciążliwości komunikacyjnej przez:
 - realizację stref uspokojonego ruchu,
 - budowę ciągów pieszych i ścieżek rowerowych,
 - utworzenie pasm zieleni o funkcji ochronnej i izolacji akustycznej;
 - stosowanie osłon izolacji akustycznej przy trasach tranzytowych, szczególnie wskazane stosowanie ekranów akustycznych obsadzonych roślinami.
- Obszary koncentracji usług ponadlokalnych z zakresu funkcji metropolitalnych - nauki, szkolnictwa wyższego, zdrowia, administracji i kultury itp:
 - Związanych z działalnością: nauki i szkolnictwa – placówka naukowo-badawcza Polskiej Akademii Nauk - przy ulicy J. Tuwima i obiekt dydaktyczno-badawczy w dawnym folwarku w Pozortach w rejonie ulic J. Tuwima i G. Nowaka,
 - Utrzymanie i rozwój funkcji usługowych z zakresu nauki i szkolnictwa wyższego;
 - Dopuszczenie przekształcenia zabudowy folwarku w Pozortach na funkcję usługowo-mieszkalną zgodnie z warunkami konserwatorskimi;
- Obszar koncentracji usług komercyjnych i rozmieszczenia Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych (WOH):
 - Rozmieszczenie istniejących wielkopowierzchniowych obiektów handlowo-usługowych (WOH):
 - wzdłuż ulicy W. Sikorskiego, na obszarze usług komercyjnych (obecnie między innymi: REAL, MEDIA MARKT, PRAKTIKER);
 - Dopuszczenie realizacji nowych Wielkopowierzchniowych Obiektów Handlowych typu galeria handlowa - u zbiegu projektowanych ulic: W. Sikorskiego i J. Tuwima, w granicach obszaru usług komercyjnych;
 - Utrzymanie i rozwój funkcji usługowo-handlowych z podnoszeniem standardów architektonicznych i technicznych, wskazane łączenie funkcji handlu z funkcją usług rekreacyjno-sportowych, kulturą, oświatą, gastronomią;
 - Realizacja nowych obiektów o powierzchni powyżej 2000 m² wyłącznie w formie wielofunkcyjnych galerii handlowych o atrakcyjnym programie i wysokich standardach w zakresie architektury, wyposażenia technicznego, z wprowadzeniem zieleni urządzonej na teren obiektów handlowo-usługowych i wykorzystaniem walorów krajobrazowych lokalizacji;
 - Zakaz lokalizacji terenochłonnych jednokondygnacyjnych obiektów handlowych w tym hiper- i super- marketów z parkingami wyłącznie w poziomie terenu na obszarze całej Strefy M8,
 - Skoordynowanie realizacji i rozwoju wielkopowierzchniowych obiektów handlowo-usługowych z rozwojem systemu komunikacji drogowej;
 - Dopuszczenie przebudowy i rozbudowy istniejących zespołów handlowych, w tym WOH, wyłącznie w ramach zintegrowanych działań z jednoczesnym podniesieniem standardów architektonicznych,
 - Dopuszczenie przekształcenia usług komercyjnych w kierunku usług ogólnomiejskich lub mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności;
 - Powiązanie funkcjonalne z obszarami przestrzeni publicznych: ciągami pieszymi, rowerowymi, placami;
 - Wymagane zapewnienie miejsc postojowych w granicach własnej działki i na terenach komunikacyjnych;
 - Oddzielenie zespołów zabudowy usługowej od zabudowy mieszkaniowej zielenią urządzoną o charakterze izolacyjnym;
- Obszary usług ogólnomiejskich i mieszkalnictwa wielorodzinnego z usługami – o wysokiej intensywności oraz obszary usług ogólnomiejskich – średniej i niskiej intensywności:

- Tereny osiedlowych centrów usługowo-handlowych, jednostkowe obiekty handlowo-usługowe o funkcji ponadpodstawowej, zabudowa usługowo-handlowa wzdłuż głównych ulic, tereny oświaty, kultu religijnego
 - Utrzymanie istniejących funkcji;
 - Projektowanie zespołów zabudowy usługowej z uwzględnieniem zieleni urządzonej o charakterze rekreacyjnym i izolacyjnym;
 - Powiązanie funkcjonalne z obszarami przestrzeni publicznych: ciągami pieszymi, rowerowymi, placami;
 - Projektowanie obiektów o wysokich walorach architektonicznych przez stosowanie dobrej jakości materiałów wykończeniowych, nowoczesnych rozwiązań technicznych, indywidualnych form architektonicznych, jednocześnie zharmonizowanych z krajobrazem.
 - Stosowanie wysokich standardów technicznych eliminujących szkodliwe oddziaływanie na otoczenie;
 - Wymagane zapewnienie miejsc postojowych przeznaczonych dla samochodów osobowych i dostawczych zgodnie z przyjętymi wskaźnikami;
- Obszary zieleni urządzonej, nieurządzonej – krajobrazowej, parkowej, izolacyjnej, tereny usług turystyki, sportu i rekreacji, tereny wód powierzchniowych:
 - Utrzymanie charakterystycznych cech układu przestrzennego strefy M8, sposobu zagospodarowania podporządkowanemu naturalnemu ukształtowaniu terenu z zachowaniem istniejącej zieleni i wód powierzchniowych – sytuowanie mieszkalnictwa i terenów inwestycyjnych pomiędzy dwiema naturalnie ukształtowanymi dolinami krajobrazowymi:
 - doliną rzeki Łyny, będącą fragmentem większego korytarza ekologicznego, z obszarami zieleni nieurządzonej – krajobrazowej, zieleni urządzonej, parkowej z terenami rekreacyjno-sportowymi, stykającą się z przyległymi terenami zabudowy,
 - doliną przebiegającą pomiędzy terenami zabudowy w Pozortach, Brzezinach i w rejonie ulicy Bartąskiej a terenami inwestycyjnymi położonymi przy ulicy W. Sikorskiego (istniejącej i projektowanej), stanowiącą teren zieleni nieurządzonej - krajobrazowej oraz teren zieleni parkowej;
 - Wykorzystanie ciągłości systemu zieleni urządzonej, połączenie komunikacyjne terenów zieleni z obszarami mieszkalnictwa i usług przez urządzenie ciągów pieszych, rowerowych z towarzyszącymi obiektami małej architektury o funkcjach rekreacyjnych oraz niezbędnymi urządzeniami infrastruktury;
 - Dopuszczenie realizacji obiektów kubaturowych o funkcji sportowo – rekreacyjnej z wykorzystaniem naturalnych walorów lokalizacji.
 - W strefie rzeki Łyny:
 - dopuszczenie lokalizacji przystani, pomostów, budowy mostów lub kładek o charakterze rekreacyjnym,
 - wykorzystanie rzeki Łyny jako drogi wodnej dla potrzeb rekreacji,
 - utrzymanie i przywrócenie dostępności prawego brzegu rzeki Łyny przez urządzenie ciągów pieszych, rowerowych i ograniczenie zagospodarowania na cele ogrodów przydomowych przyległej zabudowy mieszkaniowej osiedla Brzeziny;
 - Utrzymanie założenia dworsko - parkowego Pozorty;
 - Utrzymanie pomników przyrody w rejonie dawnego folwarku Pozorty,
 - Utworzenie i utrzymanie terenów zieleni urządzonej, parkowej, terenów rekreacji i sportu na terenach osiedli mieszkaniowych oraz przy obiektach o funkcji oświatowej;
 - Dopuszczenie realizacji zbiorników wodnych (stawów, rozlewisk) z przystosowaniem do funkcji rekreacyjnej;
 - Utrzymanie i rekultywacja systemu wód powierzchniowych w tym cieków, rowów melioracyjnych w obszarze zieleni urządzonej i nieurządzonej – krajobrazowej;
- Tereny ogrodów działkowych:
 - Teren przy ulicy J. Tuwima, wzdłuż rzeki Łyny i w bezpośrednim sąsiedztwie zabytkowego parku w Pozortach,
 - Funkcjonowanie istniejących rodzinnych ogrodów działkowych wg obowiązujących przepisów prawa;

- Wzmoczenie działań nadzoru budowlanego w zakresie przestrzegania prawa dotyczącego funkcjonowania rodzinnych ogrodów działkowych;
 - Podjęcie działań w kierunku przekształcenia całości ogrodów działkowych w ogólnodostępny teren zieleni urządzonej, parkowej połączony w funkcjonalną całość z terenem zabytkowego parku przy dawnym folwarku w Pozortach,
- Tereny technicznej obsługi miasta:
- Utrzymanie urządzeń do podczyszczania wód opadowych w systemie kanalizacji deszczowej odprowadzającej wody opadowe do rzeki Łyny.
- Analizowany projekt planu miejscowego jest zgodny z założeniami Studium, ponieważ uwzględnia następujące ustalenia:
- Wydzielenie terenów elementarnych zgodnie z wytycznymi Studium.
 - Utrzymanie i rozwój ulic układu podstawowego miasta oraz ulic układu obsługującego – lokalnych i dojazdowych.
 - Określenie zasad obsługi w zakresie infrastruktury technicznej zgodnie z założeniami studium.
 - Określenie wskaźników dotyczących zagospodarowania i użytkowania terenów.
 - Stopniowe przekształcenie terenów zieleni nieurządzonej – krajobrazowej w zieleń parkową, zieleń urządzonej z zachowaniem obszarów cennych przyrodniczo, zadrzewień, zbiorników i cieków wodnych, z przystosowaniem dla celów sportu, rekreacji i wypoczynku.
 - Urządzenie, utrzymanie oraz ochrona z zakazem zabudowy terenów zieleni parkowej, krajobrazowej oraz zieleni urządzonej powiązanej funkcjonalnie z obszarami zabudowy mieszkaniowej.

PLAN GOSPODARKI NISKOEMISYJNEJ DLA MIASTA OLSZTYNA.

Plan Gospodarki Niskoemisyjnej jest strategicznym dokumentem, który wyznacza kierunki rozwoju gospodarki niskoemisyjnej dla miasta Olsztyna na lata 2014 – 2020, w zakresie działań inwestycyjnych i nieinwestycyjnych w takich obszarach jak: transport publiczny i prywatny, budownictwo i mieszkalnictwo, gospodarka przestrzenna, energetyka i oświetlenie, gospodarka odpadami, gospodarka wodno-ściekowa oraz informacja i edukacja.

Niniejszy plan został opracowany w celu przedstawienia koncepcji działań służących poprawie jakości powietrza na terenie miasta Olsztyna, tym ograniczenia emisji gazów cieplarnianych i ograniczenia niskiej emisji poprzez zwiększenie wykorzystania odnawialnych źródeł energii oraz redukcję zużycia energii finalnej i poprawy efektywności energetycznej.

Do skutecznej realizacji w/w zadań wyznaczono cele szczegółowe i priorytety (w obszarach działań). W ramach priorytetów wyznaczono zadania (realizujące konkretne cele szczegółowe).

Cel szczegółowy 1: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych do 2020.

Cel szczegółowy 2: zmniejszenie zużycia energii do 2020 roku.

Cel szczegółowy 3: zwiększenie wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych do 2020 roku.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wpisuje się w obszar 1 – wykorzystanie alternatywnych źródeł energii oraz obszar 3 – ograniczenie emisji w budynkach. Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło projektowanej zabudowy należy realizować, w pierwszej kolejności, w oparciu o zasilanie z miejskiego systemu ciepłowniczego; dopuszcza się rozwiązania indywidualne pod warunkiem stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.

Przy sporządzaniu niniejszego opracowania uwzględniono przepisy odrębne dotyczące ochrony środowiska, ochrony przyrody, planowania i zagospodarowania przestrzennego, ochrony dóbr kultury, budownictwa itp. Wśród obowiązujących aktów prawnych, które mają szczególne znaczenie w prognozie i projekcie planu uwzględniono m.in.:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. z 2017 r. poz. 519).
- 2) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134 ze zm.).
- 3) Ustawa z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 z późn. zm.).
- 4) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073).
- 5) Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* (Dz. U. z 2016 r. poz. 1987 ze zm).
- 6) Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r. poz. 1121).
- 7) Ustawa z dnia 07 lipca 1994 r. *Prawo budowlane* (Dz. U. z 2017 poz. 1332).
- 8) Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289).
- 9) Rozporządzenie Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. *w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych* (Dz. U. z 2012 r. poz. 463).
- 10) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183).
- 11) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409).
- 12) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. *w sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408).
- 13) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).
- 14) Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 18 listopada 2014r. *w sprawie warunków jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi, oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska* (Dz. U. 2014 poz. 1800).

Podsumowując powyższe analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym należy podkreślić, że realizacja zamierzonych ustaleń określonych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, część A jest działaniem akceptowalnym, z pozytywnym bilansem kosztów i korzyści skutków środowiskowych.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,
- analizy dokumentacji fotograficznych.

Z uwagi, że teren położony jest w granicach administracyjnych miasta, jest w przewadze zabudowany i zagospodarowany, a w sąsiedztwie położone są również tereny zabudowane i zagospodarowane badania terenowe fauny ograniczały się do obserwacji występujących gatunków ptaków, zwierząt bezkręgowych i płazów (w czasie wizji terenowych nie zaobserwowano gatunków gadów oraz ssaków).

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki

charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez wójta gminy, prezydenta lub burmistrza miasta wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania oraz położenie w odległości ok. 75 km na południe od północnej granicy kraju, w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

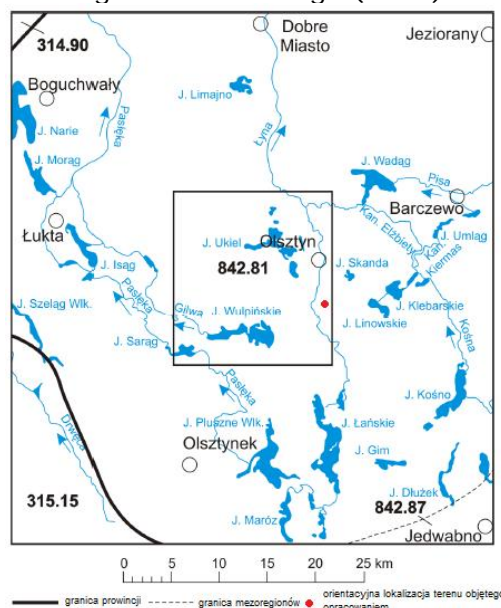
(CHARAKTERYZACJI DOKONANO NA PODSTAWIE OPRACOWANIA EKOFIZJOGRAFICZNEGO ORAZ BADAŃ WŁASNYCH).

Obszar objęty projektem planu położony jest w południowej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 39 ha. Teren znajduje się w granicach osiedla Generałów i jest ograniczony ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego, Jerzego Bukowskiego i granicą administracyjną Miasta.

Teren opracowania zgodnie z przyjętym przez J. KONDRACKIEGO [2011] systemem rejonizacji fizycznogeograficznej, znajduje się w granicach następujących jednostek:

- Mezoregion Pojezierze Olsztyńskie,
- Makroregion Pojezierze Mazurskie,
- Podprowincja Pojezierza Wschodniobałtyckie,
- Prowincja Niż Wschodniobałtycko-Białoruski,
- Megaregion Niż Wschodnioeuropejski.

Ilustracja. Położenie omawianego obszaru na tle jednostek fizycznogeograficznych wg. J. Kondrackiego (2001)

Źródło: *Objaśnienia do Mapy Geośrodowiskowej Polski 1:50000, PIG PIB*

Legenda:

Prowincja: 31 – Niż Środkowoeuropejski
Podprowincja: 314-316 – Pojezierza Południowobałtyckie
Mezoregion Pojezierza Iławskiego: 314.90 – Pojezierze Iławskie
Mezoregion Pojezierza Chełmińsko-Dobrzyńskiego: 315.15 – Garb Lubawski

Prowincja: 84 – Niż Wschodniobałtycko-Białoruski
Podprowincja: 842- Pojezierza Wschodniobałtyckie
Mezoregiony Pojezierza Mazurskiego: 824.81 – Pojezierze Olsztyńskie, 842.87 – Równina Mazurska

Miasto Olsztyn położone jest w obrębie syneklizy perybałtyckiej na granicy z wyniesieniem mazursko-suwańskim. Na podstawie wierceń studziennych wgłębną budowę geologiczną miasta rozpoznano do głębokości 333 m. Najstarszą rozpoznaną w Olsztynie formacją geologiczną są utwory kredy górnej. W przeważającej mierze są to osady

piaszczyste z niewielkim udziałem utworów marglistych (piaski i słabo zwięzłe piaskowce). Miejscami osady te przechodzą w szarozielone mułki i łyły (zaliczane często do paleocenu). W spągu serii piaszczystej występują mułowce i gezy.

Bezpośrednio na kredzie zalega trzeciorzęd, którego utwory na tym terenie są silnie zaburzone glacitektonicznie. Rozpoczyna je nieciągła seria osadów piaszczystych zaliczana do paleocenu. Wyżej przechodzą one w morskie osady oligoceńskie wykształcone przeważnie w postaci drobnoziarnistych zielonych piasków glaukonitowych i glaukonitowo-kwarcowych z przewarstwieniami spiaszczonych mułków.

Trzeciorzęd przykryty jest osadami czwartorzędowymi o zróżnicowanej miąższości; największe miąższości stwierdzono w kopalnej dolinie w rejonie Olsztyna i Gągławek, gdzie przekraczają 250 m. Najwyższy poziom utworów plejstoceńskich tworzy glina morenowa, często silnie spiaszczona i miejscami przykryta płatami piasków glacialnych. W wielu miejscach glina została erozyjnie zniszczona przez wody roztopowe topniejącego lądolodu lub przez rzeki w czasie rozwoju dolin rzecznych. Fragmentami na powierzchni, w obrębie wysoczyzny, jeziora Ukiel, osiąga miąższość powyżej 300 m.

Zgodnie ze Szkicem Geomorfologicznym w skali 1:100000 obszar objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu moren czołowych tj.: pagórki morenowe martwego lodu i wysoczyzna morenowa falista.

Powołując się na Szczegółową Mapę Geologiczną Polki w skali 1:50000 na terenie opracowania w części zachodniej dominują mułki i piaski pyłowate plateau kemowego; w części północnej i wschodniej występują piaski i żwiry wodnolodowcowe (sandrowe) pomiędzy którymi w części wschodniej i południowo-wschodniej występują gliny zwałowe. Przez centralną część obszaru w kierunku północ-południe, wzdłuż rowu melioracyjnego zlokalizowane są mułki den dolinnych zagłębień bezodpływowych i okresowo przepływowych.

Omawiany obszar jest częściowo zabudowany i zagospodarowany; w części zachodniej, północnej i południowej zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna szeregowa; w części południowej zlokalizowana jest ponadto zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca; w części północnej i północno-zachodniej zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna; w części północnej zlokalizowane są również obiekty usługowe (handlowe). W części południowo-wschodniej terenu trwa realizacja zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej.

W pozostałej części obszar objęty opracowaniem jest niezabudowany i porośnięty roślinnością synantropijną i antropogeniczną oraz zadrzewieniami i zakrzyczeniami głównie w wyniku sukcesji wtórnej.

Podstawowy system komunikacyjny na omawianym terenie stanowią drogi główne o nawierzchniach asfaltowych: ulice Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego, Bartaska i Jerzego Bukowskiego; uzupełniający układ drogowy stanowią ulice wewnętrzne o nawierzchniach z kostki betonowej oraz gruntowych. Ponadto przez centralną część terenu wzdłuż rowu melioracyjnego przebiega wyłożona z płyt betonowych „ścieżka” wykorzystywana przez okolicznych mieszkańców jako ciąg spacerowy.

Na przedmiotowym terenie znajdują się sieci i urządzenia infrastruktury technicznej tj.: gazowej, wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, elektroenergetycznej, telekomunikacyjnej i ciepłowniczej.

W sąsiedztwie obszaru objętego opracowaniem od strony północno-zachodniej, północnej i wschodniej zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna oraz zabudowa usługowa (m.in. sklepy). Od strony zachodniej obszar graniczy z terenami sadów owocowych, a od strony południowej z terenami nieużytkowanymi położonymi po przeciwnej stronie ulicy Jerzego Bukowskiego. Tereny te zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i wielorodzinną, zabudowę usługową i zieleń urządzoną.

Zdjęcie. Ulica Bsp. Tadeusza Płoskiego stanowiąca wschodnią granicę obszaru opracowania.

Zdjęcie. Ulica Bsp. Tomasza Wilczyńskiego stanowiąca północną granicę obszaru opracowania.

Zdjęcie. Ulica Jerzego Bukowskiego stanowiąca południową granicę obszaru opracowania.

Zdjęcie. Ulica Bartąska w części północnej stanowiąca zachodnią granicę obszaru opracowania.

Zdjęcie. Ulica Bartąska w części centralnej stanowiąca zachodnią granicę obszaru opracowania.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna szeregowa zlokalizowana w części południowej obszaru opracowania.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca zlokalizowana w części południowej obszaru opracowania.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna zlokalizowane w części zachodniej i północno-zachodniej obszaru opracowania.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna realizowana w części południowo-wschodniej obszaru opracowania.

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna zlokalizowana w części północnej obszaru opracowania. W oddali po prawej stronie pomiędzy drzewami widoczny budynek usługowy (z żółtą elewacją).

Zdjęcie. Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna i zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna szeregowa zlokalizowane w części północno-zachodniej obszaru opracowania.

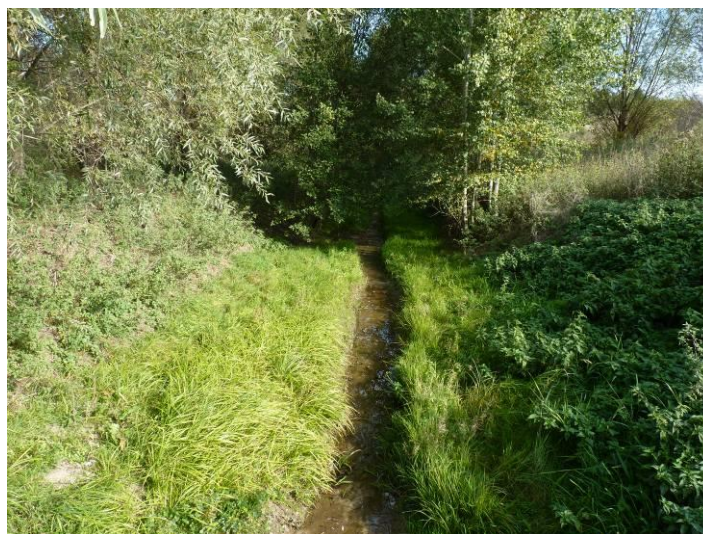

Zdjęcie. Droga utwardzona płytami betonowymi przebiegająca przez centralną część terenu opracowania (w kierunku północ-południe).

Teren objęty opracowaniem znajduje się w zasięgu działu wodnego dopływ z jeziora Bartąg (VI rzędu), w zlewni jeziora Bartąg. Hydronima zlewni omawianego obszaru przedstawia się następująco.:

584375	Łyna od dopł. z Kol. Bartąg do dopł. spod leśn. Stary Dwór
58437	Łyna od dopł. z jez. Jełguńskiego do dopł. z jez. Kielarskiego
5843	Łyna od jez. Kiernoz Wielki i Marózki do Wadąga
584	Łyna (dopływ Pregoty)
58	Pregoła
5	Zalew Wiślany

Obszar objęty opracowaniem położony jest w odległości około 850 m na północ od jeziora Bartąg oraz w odległości ok. 1,2 km m na wschód od rzeki Łyny. Przez centralną część terenu w kierunku północ-południe przebiega rów melioracyjny szczegółowy odprowadzający wody poza teren objęty opracowaniem tj.: w kierunku północnym do rzeki Łyny.

Zdjęcie. Rów melioracji szczegółowej przebiegający w kierunku północ-południe przez centralną część obszaru.

Teren objęty niniejszą prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty; w regionie wodnym Łyny i Węgarapy. Obszar leży w zasięgu rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584511 *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity*. Przedmiotowa JCWP ma status naturalnej i jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona.

Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity* wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni oraz zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udrożnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb.

Według podziału hydrogeologicznego Polski miasto Olsztyn leży w rejonie mazurskim, makroregionie wschodniego Niżu Polskiego. Warunki hydrograficzne na terenie miasta są skomplikowane, co jest konsekwencją złożonej budowy geologicznej.

Warunki naturalne zaopatrzenia w wodę określane są jako korzystne. Zasadniczym wodonoścem są dwa międzymorenowe czwartorzędowe poziomy wodonośne. Poziomy te charakteryzują się współwystępowaniem, bezpośrednim związkiem hydraulicznym oraz są jednocześnie ujmowane w ujęciach Olsztyna. Największe ujęcia, stanowiące podstawę zaopatrzenia miasta w wodę pitną, to ujęcie Wadąg (Karolin), ujęcie Zachód i ujęcie Kortowo.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty

opracowaniem znajduje się w granicach dwóch udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych tj.: Zbiornik międzymorenowy Olsztyn nr 213 oraz Subzbiornik Warmia nr 205.

Przyjęta przez Ministra Środowiska w 2008 roku „*Dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszaru ochronnego zbiornika wód podziemnych Olsztyn (GZWP nr 213)*” określiła przestrzenne obszary ochronne zbiornika, wydzielając wśród nich obszary ochronne o zaostrzonych rygorach – w obrębie których szacowany czas dopływu wód opadowych do poziomu wodonośnego jest krótszy niż 25 lat. Miasto Olsztyn w całości położone jest w obszarze ochronnym; wyspowo zalegają nieduże tereny określane jako praktycznie niezagrażone, gdzie czas dopływu szacuje się na ponad 100 lat. Stężenia głównych składników wód podziemnych mieszczą się w granicach stężeń dla wód do picia. Jedynie związki żelaza i manganu, będące naturalnymi składnikami wód podziemnych, przekraczają dopuszczalne stężenia dla wód do picia.

Subzbiornik Warmia (GZWP 205) posiada niewielkie zasoby całkowite (60000 m³/d) mimo dużej powierzchni. Zbiornik został określony jako trzeciorzędowy o charakterze porowym, chociaż bierze się też pod uwagę wodonośność szczelinową podścielających utworów kredowych. Wody eksploatowane są z głębokości rzędu 150-200 m.

Obszar objęty prognozą położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona.

Rzeźba obszaru objętego projektem planu jest falista. W części północnej terenu występują zbocza i skarpy o znacznym nachyleniu mogące w wyniku niewłaściwych działań antropogenicznych lub procesów przyrodniczych ulec ruchom masowym ziemi; deniwelacje sięgają tu nawet około 20 m na niewielkim odcinku terenu. Na pozostałym obszarze deniwelacje terenu są zróżnicowane; w części centralno-zachodniej i centralno-wschodniej wynoszą około 10 m.

W granicach obszaru objętego opracowaniem zgodnie z mapą ewidencyjną znaczną część terenu pokrywają grunty zabudowane i zagospodarowane, w tym tereny mieszkaniowe, inne tereny zabudowane, zurbanizowane tereny niezabudowane oraz drogi. Na pozostałej części terenu dominują grunty orne RIVa i RIVb klasy bonitacyjnej. Wzdłuż rowu melioracyjnego przebiegającego przez centralną część obszaru z kierunku północ-południe występują łąki trwałe ŁIV klasy bonitacyjnej oraz pastwiska trwałe PsIV klasy bonitacyjnej.

Zgodnie z mapami glebowo-rolniczymi w skali 1:5000 na terenie objętym opracowaniem dominują gleby brunatne właściwe kompleksu żytniego dobrego i pszennego dobrego oraz gleby brunatne kwaśne lub rdzawe kompleksu pszennego dobrego; wzdłuż rowu melioracyjnego występują w rozproszeniu gleby torfowe i murszowo-torfowe, użytków zielonych średnich.

Z uwagi, że teren jest zabudowy i zagospodarowany gleby nie zachowały swojego charakteru i uległy nieodwracalnemu przekształceniu. W wyniku działań związanych z realizacją zabudowy, zmianą stosunków wodnych i modyfikacją roślinności wykształciły się gleby antropogeniczne. W profilach glebowych doszło do mechanicznych przekształceń wynikających z przemieszczania poziomów i warstw glebowych w układzie pionowym i poziomym; domieszania do materiału glebowego materiałów obcych, głównie o charakterze odpadów; skrócenia profilu glebowego, przeważnie przez usunięcie poziomu próchnicznego; ubicia warstw glebowych przez ciężki sprzęt budowlany. Zazwyczaj ww. zmianom towarzyszy szereg przekształceń chemicznych i fizyczno-chemicznych, które można scharakteryzować jako wyrażające się w zmianach: zasolenia gleb, wzajemnego stosunku do siebie jonów, odczynu gleby, zawartości próchnicy glebowej, zawartości pierwiastków śladowych, zawartości niektórych substancji organicznych, np. pochodnych ropy naftowej, zawartości produktów rozkładu materii i mikrobiologicznej przemiany materii (intoksykacja metaboliczna).

Jedynie gleby torfowe i murszowo-torfowe znajdujące się wzdłuż rowu melioracyjnego zachowały swój charakter.

Olszyn należy do mazurskiej dzielnicy klimatycznej która jest najchłodniejsza w nizinnej części Polski, co związane jest z chłodnymi zimami i wiosnami. Warunki te kształtują bardzo krótki okres wegetacyjny, który dla rejonu Olsztyna wynosi tylko około 200 dni. Średnia roczna temperatura w rejonie Olsztyna wynosi około 7°C. Najniższe temperatury z wielolecia notowane są w styczniu i lutym (ok. 3,9°C – 4,2°C), a najwyższe – w czerwcu, lipcu i sierpniu (około: 16,1°C - 16,9°C). Średnia liczba dni gorących (powyżej 25°C) wynosi 26. Średnia liczba dni mroźnych (poniżej 0°C) wynosi około 50. Roczne sumy opadów wynoszą średnio około 600 mm. Największe są latem (w lipcu około 90 mm), a najmniejsze zimą i wczesną wiosną (styczeń – kwiecień; około 26 -32 mm). Dni z opadem jest około 160 w roku. Pokrywa śnieżna utrzymuje się średnio około 106 dni w roku. Najwięcej dni pochmurnych występuje późną jesienią (w grudniu), a najmniej późnym latem (we wrześniu). Zachmurzenie generalnie jest większe w okresie późnej jesieni i zimą, mniejsze w pozostałych porach roku. Przeważają zdecydowanie wiatry z kierunku południowo – zachodniego (ok. 18%). Także dość znaczny udział mają wiatry z kierunku zachodniego (ok. 13%). Częstość wiania wiatrów z pozostałych kierunków wynosi średnio około 7-10%. Przeważają wiatry słabe i o średniej prędkości.

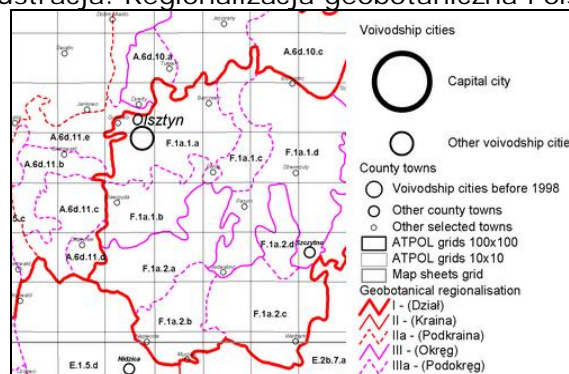
Na mikroklimat w rejonie objętym opracowaniem mają wpływ głównie tereny zainwestowane i zabudowane zlokalizowane na terenie objętym opracowaniem oraz w sąsiedztwie. W centralnej części omawianego terenu znajduje się zagłębienie terenowe, przez które przepływa rów melioracyjny, które jest miejscem zalegania chłodnych i wilgotnych mas powietrza.

Przeważająca część omawianego obszaru charakteryzuje się korzystnymi warunkami topoklimatycznymi dla pobytu ludzi z uwag na korzystne nasłonecznienie; zbocza o wystawie północnej i wschodniej są zimniejsze i mniej słoneczne od tych o wystawie południowej i zachodniej. Niekorzystne warunki dla pobytu ludzi mogą występować lokalnie w zagłębieniu terenowym, w którym okresowo zalegają mgły oraz masy ziemnego i wilgotnego powietrza, a także występuje prawdopodobieństwo występowania przymrozków przygruntowych.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego. Zgodnie z informacjami umieszczonymi w Centralnej Bazie Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego najbliższe udokumentowane złoża kruszywa naturalnego znajdują się w odległości około 3,5 km na południe i jest to złożo Ruś.

Według regionalizacji geobotanicznej J. MATUSZKIEWICZA [1993] miasto Olsztyn położone jest w obrębie działu Północno Mazursko-Białoruskiego, w krainie Mazurskiej, w Podkradnie Zachodniomazurskiej, w okręgu Olsztyńsko-Szczytnowskim, w podokręgu Olsztyńskim.

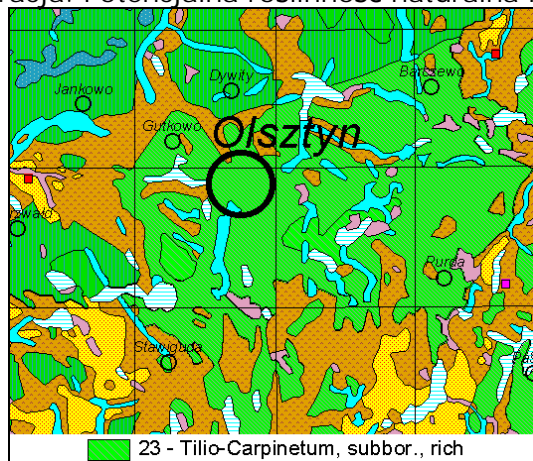
Ilustracja. Regionalizacja geobotaniczna Polski.

Źródło: J.M.Matuszkiewicz, Regionalizacja geobotaniczna Polski, IGIPZ PAN. Warszawa 2008 <http://www.igipz.pan.pl/Regiony-geobotaniczne-zgik.html>

Według regionalizacji potencjalnej roślinności naturalnej Polski J. MATUSZKIEWICZA [2008] miasto Olsztyn położone jest w obrębie grupy zbiorowisk eutroficzne lasy liściaste, grąd subkontynentalny odmiana subborealna; w zasięgu typu zbiorowiska potencjalnego zespół *Tillo Carpinetum*.

Ilustracja. Potencjalna roślinność naturalna Polski.

Źródło: J.M.Matuszkiewicz, Potencjalna roślinność naturalna Polski, IGIPIZ PAN. Warszawa 2008
http://www.igipz.pan.pl/tl_files/igipz/ZGIK/opracowania/roslinnosc_potencjalna/A3.png

W czasie badań terenowych stwierdzono występowanie niżej wymienionych gatunków roślin.: Babka lancetowata *Plantago lanceolata* L., Babka zwyczajna *Plantago major* L., Bez czarny *Sambucus nigra* L., Bluszcz kurdybanek *Glechoma hederacea* L., Bniec biały *Melandrium album* (Mill.) Garcke, Brzoza brodawkowata *Betula pendula* Roth, Bylica pospolita *Artemisia vulgaris* L., Chmiel zwyczajny *Humulus lupulus* L., Czerniec gronkowy *Actaea spicata* L., Dąb szypułkowy *Quercus robur* L., Dziewanna drobnokwiatowa *Verbascum thapsus* L., Farbownik (Krzywoszyj) polny *Anchusa arvensis* (L.) M. Bieb., Głóg dwuszyjkowy *Crataegus laevigata* (Poir.) DC., Gwiazdnica pospolita *Stellaria media* (L.) Vill., Gwiazdnica wielkokwiatowa *Stellaria holostea* L., Grusza pospolita *Pyrus communis* L., Jarząb pospolity *Sorbus aucuparia* L. em. Hedl., Jasieniec piaskowy *Jasione montana* L., Jesion wyniosły *Fraxinus excelsior* L., Karbieniec pospolity *Lycopus europaeus* L., Klon pospolity *Acer platanoides* L., Komonica zwyczajna *Lotus corniculatus* L., Koniczyna biała *Trifolium repens* L., Koniczyna dwukłosa *Trifolium alpestre* L., Konyza kanadyjska *Conyza canadensis* (L.) Cronquist, Kostrzewa czerwona *Festuca rubra* L., Kostrzewa łąkowa *Festuca pratensis* Huds., Kościenica wodna *Myosoton aquaticum* (L.) Moench, Krwawnik pospolity *Achillea millefolium* L., Kuklik pospolity *Geum urbanum* L., Lipa drobnolistna *Tilia cordata* Mill., Lucerna sierpowata *Medicago falcata* L., Mniszek pospolity *Taraxacum officinale* Weber, Nawłóć pospolita *Solidago virgaurea* L., Niezapominajka błotna *Myosotis palustris* (L.) L. em. Rchb., Olsza czarna *Alnus glutinosa* (L.) Gaertn., Perz właściwy *Elymus repens* (L.) Gould, Pięciornik gęsi *Potentilla anserina* L., Pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica* L., Skrzyp błotny *Equisetum palustre* L., Skrzyp polny *Equisetum arvense* L., Tobołki polne *Thlaspi arvense* L., Topola osika *Populus tremula* L., Turzyca nibyciborowata *Carex pseudocyperus* L., Wiechlina łąkowa *Poa pratensis* L., Wierzba pięciopęcikowa *Salix pentandra* L., Wierzba purpurowa (Wiklina) *Salix purpurea* L., Wierzba szara (łozą) *Salix cinerea* L., Wierzba uszata *Salix aurita* L.

W granicach obszaru opracowania wyróżniono następujące zbiorowiska flory:

- zbiorowiska zadrzewień i zakrzewień, w tym:
 - rosnących wzdłuż rowów melioracyjnych,
 - porastających zbocza, skarpy i nieużytki (rosnących w formie enklaw),
- zbiorowiska roślinności synantropijnej i ruderalnej,
- zbiorowiska roślinności antropogenicznej sadu (drzew owocowych)
- zbiorowiska roślinności antropogenicznej i ruderalnej, w tym:
 - towarzyszące zabudowie,
 - rosnące w pasach drogowych ulic miejskich,
- tereny niemal całkowicie lub zupełnie pozbawione roślinności (głównie tereny placów budowy).

Uwzględniając zbiorowiska roślinne oraz skład gatunkowy występującą florę zwaloryzowano wydzielając cztery grupy: zieleń o wysokich, średnich i niskich walorach

przyrodniczych oraz tereny nie kwalifikujące się do waloryzacji. Do grupy zieleni o wysokich walorach przyrodniczych zaliczono: zbiorowiska zadrzewień i zakrzewień rosnących wzdłuż rowów melioracyjnych oraz porastających zbocza, skarpy i nieużytki. Do grupy zieleni o średnich walorach przyrodniczych zaliczono zbiorowiska roślinności synantropijnej i ruderalnej. Do grupy o niskich walorach przyrodniczych zakwalifikowano wszystkie zbiorowiska roślinności antropogenicznej i ruderalnej. Natomiast jako tereny nie kwalifikujące się do waloryzacji wskazano tereny niemal całkowicie lub zupełnie pozbawione roślinności tj.: tereny placów budowy i dróg wewnętrznych pozbawionych roślinności.

Zdjęcie. Zadrzewienia i zakrzewienia rosnące wzdłuż rowu melioracyjnego w części centralnej obszaru opracowania.

Podczas wizji w granicach terenu objętego opracowaniem i w sąsiedztwie zaobserwowano m.in. następujące gatunki zwierząt: wróbel domowy (*Passer domesticus*), szpak zwyczajny (*Sturnus vulgaris*), wrona siwa (*Corvus cornix*), sroka (*Pica pica*), kos (*Turdus merula*), sikora bogatka (*Parus major*), gil zwyczajny (*Pyrrhula pyrrhula*), kawka (*Corvus monedula*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), sroka (*Pica pica*), bogatka (*Parus major*), piecuszek (*Phylloscopus trochilus*), modraszka (*Parus caeruleus*), bielinek kapustnik (*Pieris brassicae*), rusałka pawik (*Inachis io*), bielinek rzepnik (*Pieris rapae*), przestrojnik trawnik (*Aphantopus hyperantus*), wstężyk gajowy (*Cepaea nemoralis*), kret europejski (*Talpa europaea*), biedronka siedmiokropka (*Coccinella septempunctata*), brudnica mniszka (*Lymantria monacha*), jeż europejski (*Erinaceus europaeus*).

W roku 2006 r. na potrzeby publikacji „Ptaki Olsztyna” J.NOWAKOWSKI, B.DULISZ I K.LEWANDOWSKI przeprowadzili inwentaryzację ptaków występujących w granicach administracyjnych miasta Olsztyna. Powołując na przytoczoną książkę w granicach terenu objętego niniejszym opracowaniem ekofizjograficznym stwierdzono występowanie pliszki siwej (*Motacilla alba*), jemiołuszki (*Bombycilla garrulus*), kopciuszka (*Phoenicurus ochruros*), zięby (*Fringilla coelebs*) i kowalik (*Sitta europaea*).

Ponadto w ramach badań inwentaryzacyjnych przeprowadzonych na potrzeby Raportu o oddziaływaniu na środowisko pn.: „Budowa ulicy Witosa (od ul. Kanta do ul. Sikorskiego) z ulicą Sikorskiego (od ul. Wilczyńskiego do ul. Jarockiej) w Olsztynie opracowany przez „Now – Eko” sp. z o.o. Biuro Projektów sp. z o.o. przy współpracy z Eko-Koncept s.c. Biuro Ochrony Środowiska, stwierdzono występowanie dwóch chronionych gatunków płazów w rowie melioracyjnym przebiegającym przez centralną część omawianego obszaru tj.: rzekotki drzewnej (*Hyla arborea*) i żaby moczarowej (*Rana arvalis*).

W granicach obszaru objętego niniejszym opracowaniem obiektami powodującymi uciążliwość hałasowe są przede wszystkim drogi (ulice) miejskie oraz obiekty usługowe, a także zabudowa mieszkaniowa. Uciążliwości związane są przede wszystkim z ulicami stanowiącymi podstawowy układ komunikacyjny w tej części miasta Olsztyna tj.: Bsp.

Tadeusza Płoskiego, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bartąska i Jerzego Bukowskiego. Pozostałe drogi wykorzystywane są głównie jako drogi wewnętrzne, dojazdowe do posesji mieszkańców.

Na terenie objętym opracowaniem zlokalizowane są napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV wytwarzające niejonizujące promieniowania elektromagnetyczne.

Zgodnie z informacjami uzyskanymi w Urzędzie Miasta Olsztyn w Wydziale Środowiska w granicach obszaru objętego opracowaniem w nie występują tereny narażone na niebezpieczeństwo osuwania się mas ziemnych. Po przeanalizowaniu dostępnych materiałów kartograficznych i przeprowadzaniu wizji terenowych w granicach obszaru objętego opracowaniem wyznaczono jednakże tereny o znacznych spadkach sięgające kilkudziesięciu procent mogące w wyniku niewłaściwych działań antropogenicznych lub procesów przyrodniczych ulec ruchom masowym ziemi.

W roku 2009 sporządzona została dla Olsztyna mapa akustyczna [Miejski System Informacji Przestrzennej Miasta Olsztyn – <http://msipmo.olsztyn.eu/imap>] określająca poziomy hałas drogowy. Najwyższe poziomy hałas komunikacyjnego rejestrowane były na skrzyżowaniu ulic Bsp. Tomasza Wilczyńskiego z ulicą Sikorskiego i wahały się w przedziale 68-76 db (do około 50 m od ulicy Bsp. Tomasza Wilczyńskiego). Hałas drogowy wzdłuż ulicy Bartąskiej kształtował się w przedziale 68 – 70 dB. Hałas drogowy wzdłuż ulicy Bukowskiego został określony na poziomie 60 – 64 dB w odległości do około 20 m od pasa drogowego. Z uwagi, że ulica Bsp. Tadeusza Płoskiego została wybudowana po roku 2009 została jedynie oznaczona na mapie i nie wykonywano dla niej pomiarów hałasu. Hałas drogowy w zasięgu dróg wewnętrznych kształtował się w przedziale od 57 – 61 dB. Na pozostałej części obszaru hałas drogowy kształtował się na poziomie od 52 – 43 dB.

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* obszar objętym projektem planu znajduje się poza zasięgiem prawnych form ochrony przyrody. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są:

- w odległości około 1 km na zachód Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny,
- w odległości około 5 km na wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego,
- w odległości około 1,5 km na południe oraz około 2 km na południowy-wschód i wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej
- w odległości około 2 km na południe OSO Puszcza Napiwodzko-Ramucka (PLB280007)
- w odległości około 5,5 km na południe Rezerwat Las Warmiński im. prof. Benona Polakowskiego.

W granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowane są stanowiska archeologiczne objęte ochroną na podstawie przepisów ustawy *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*. W zasobach Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie znajdują się Karty ewidencyjne stanowisk archeologicznych, zawierające szczegółowy opis stanowisk archeologicznych oraz ich lokalizację w terenie.

5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego przeprowadza się głównie w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej na terenie gminy. Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* uchwalenie planu miejscowego ma na celu wprowadzenie ładu przestrzennego zdefiniowanego jako „takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne”. Z uwagi na potrzeby wynikające z nowych planów inwestycyjnych oraz konieczność weryfikacji istniejącego sposobu wykorzystania terenów, celowym i zasadnym jest opracowanie planu miejscowego.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w granicach obowiązującego *Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej – KORTOWO SADY* uchwalonego Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r.

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu tereny pozostaną w dotychczasowym stanie zagospodarowania lub będą zagospodarowywane na podstawie obowiązującego planu miejscowego.

Analizując dokumenty opracowane na poziomie lokalnym zaobserwowano następujące problemy zarysowujące się na terenie miasta Olsztyna:

1. W zakresie zagospodarowania przestrzennego:

- Nieuporządkowana miejscami struktura przestrzenno – urbanistyczna, skutkująca dysharmonijną zabudową.
- Pogłębiająca się dekapitalizacja obiektów dziedzictwa kulturowego.
- Rosnące natężenie ruchu kołowego.

2. W zakresie ochrony środowiska:

- Miejscami niska estetyka części terenów zielonych zlokalizowanych w granicach miasta.
- Rosnący poziom hałasu komunikacyjnego i zatłoczenie w mieście.

3. W zakresie infrastruktury technicznej:

- Występowanie kotłowni ciepłych wykorzystujących kotły na węgiel oraz indywidualnych źródeł ogrzewania.
- Zły stan techniczny kotłowni ciepłych należących do prywatnych przedsiębiorstw oraz osób fizycznych.
- Niezadowalający stan infrastruktury drogowej.

Wszystkie w/w problemy wpływają na rozwój miasta, jego estetykę i ochronę cennych pod względem przyrodniczym obszarów. Intensyfikacja zabudowy, zagrażająca walorom krajobrazowym, bez zabezpieczenia odpowiednich proporcji oraz wskaźników określających powierzchnię biologicznie czynną, relacji widokowych, brak kompleksowych unormowań w zakresie gabarytów oraz kolorystyki nowo powstających budynków może powodować dysonanse krajobrazowe oraz zakłócać istniejące relacje przestrzenne (osie widokowe, dominanty). Dlatego też, bardzo ważne jest opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego w celu ustanowienia prawa lokalnego dającego podstawy do rozwoju i uporządkowania działalności inwestycyjnej.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Projekt planu przewiduje adaptację istniejących funkcji oraz miejscami wprowadzenie funkcji, które stanowią kontynuację już istniejących funkcji w sąsiedztwie omawianego terenu. Gabaryty nowo wprowadzanej zabudowy nie odbiegają parametrami od istniejącej w bezpośrednim i bliskim sąsiedztwie, dlatego też projektowana zabudowa nie będzie znacząco oddziaływała na środowisko przyrodnicze w obszarze planu i na obszarach sąsiednich.

W wyniku prognozowanego braku znaczącego oddziaływania na środowisko nie opisuje się stanu środowiska na terenach bliższego i dalszego sąsiedztwa.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIEŃNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do art. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* obszar objętym projektem planu znajduje się poza zasięgiem prawnych form ochrony przyrody. Najbliższe obszary objęte ochroną prawną zlokalizowane są:

- w odległości około 1 km na zachód Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Środkowej Łyny,

- w odległości około 5 km na wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Pojezierza Olsztyńskiego,
- w odległości około 1,5 km na południe oraz około 2 km na południowy-wschód i wschód Obszar Chronionego Krajobrazu Puszczy Napiwodzko-Ramuckiej
- w odległości około 2 km na południe OSO Puszcza Napiwodzko-Ramucka PLB280007
- w odległości około 5,5 km na południe Rezerwat Las Warmiński im. prof. Benona Polakowskiego.

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w granicach zwartej zabudowy miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Ważnym dokumentem określającym perspektywę rozwoju i zagospodarowania terytorium Unii Europejskiej jest *Europejska Perspektywa Rozwoju Przestrzennego*. Dla równoważenia rozwoju przestrzennego przyjęto główne cele rozwoju, którymi są: rozwój policentrycznego i zrównoważonego systemu urbanizacji i wzmocnienie związków zachodzących pomiędzy terenami miejskimi i wiejskimi; promocja zintegrowanych koncepcji transportu i łączności, które umożliwiają policentryczny rozwój w obszarze UE i są ważnymi uwarunkowaniami procesu integracji europejskiej miast i regionów; kształtowanie i ochrona środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego poprzez właściwe zarządzanie – przyczynia się to zarówno do zachowania jak i wzmocnienia tożsamości regionów oraz utrzymania przyrodniczego i kulturowego zróżnicowania regionów i miast w obszarze UE w okresie globalizacji. Należy pamiętać, że wszystkie kraje Unii Europejskiej muszą wpisać własne priorytety rozwoju przestrzennego w kreowaniu wspólnej, europejskiej koncepcji zagospodarowania przestrzennego.

Europa 2020 to strategia wzrostu społeczno-gospodarczego Unii Europejskiej (UE) do roku 2020. Strategia podkreśla potrzebę wspólnego działania państw UE na rzecz wychodzenia z kryzysu, wprowadzania reform związanych z globalizacją, starzeniem się społeczeństw i rosnącą potrzebą racjonalnego wykorzystania zasobów. W celu realizacji tych założeń zaproponowano następujące priorytety:

- wzrost inteligentny, czyli rozwój oparty na wiedzy i innowacjach,
- wzrost zrównoważony, czyli transformacja w kierunku gospodarki konkurencyjnej, niskoemisyjnej i efektywnie korzystającej z zasobów,
- wzrost sprzyjający włączeniu społecznemu, czyli wspieranie gospodarki z wysokim poziomem zatrudnienia i zapewniającej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Opracowanie projektu planu wpisuje się w priorytet Zrównoważony rozwój – wspieranie gospodarki efektywnej korzystającej z zasobów, bardziej przyjaznej środowisku i bardziej konkurencyjnej.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić:

- Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć.
- Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi.

- Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu.
- Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej. Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Podstawowym celem określonym w *II Polityce Ekologicznej Państwa* przyjętej przez Radę Ministrów w czerwcu 2000 r. i Sejm RP w sierpniu 2001 r., jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.:

- w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się;
- w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach;

Uchwalenie projektu planu miejscowego wpisuje się w realizację w/w efektów gospodarczych i ekologicznych

W zakresie gospodarki przestrzennej najważniejszym dokumentem na szczeblu krajowym jest *Koncepcja Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030 (KPZK 2030)*, w której przedstawiono wizję zagospodarowania przestrzennego kraju w perspektywie najbliższych dwudziestu lat, określono cele i kierunki polityki zagospodarowania kraju służące jej urzeczywistnieniu oraz wskazano zasady oraz mechanizmy koordynacji i wdrażania publicznych polityk rozwojowych mających istotny wpływ terytorialny.

W ramach KPZK 2030 zagospodarowanie przestrzenne kraju należy rozumieć jako sposób rozmieszczenia w przestrzeni Polski podstawowych elementów struktury przestrzennej oraz zachodzące pomiędzy nimi relacje. Do podstawowych elementów struktury przestrzennej kraju, będących przedmiotem analiz i oddziaływania polityki publicznej, zalicza się elementy systemu gospodarczego i społecznego, infrastrukturę techniczną, sieć osadniczą, krajobraz (przyrodniczy i kulturowy) oraz powiązania funkcjonalne. Polityka przestrzennego zagospodarowania, dążąc do umożliwienia rozwoju kraju w drodze najmniejszych konfliktów ekologicznych, musi uwzględniać odporność przyrody związaną z różnymi funkcjami pełnionymi przez ekosystemy obszarów poddanych procesowi planowania. Uwzględnia zatem potrzeby ochrony, rozpoznania i rozwoju istniejących zasobów naturalnych, w tym przyrodniczych i krajobrazowych oraz złóż kopalin, restytucję zasobów utraconych i uwarunkowania związane z dziedzictwem kulturowym jako zespół cech wpływających na obecną i przyszłą konkurencyjność regionów, zdolność do długotrwałego generowania miejsc pracy związanych z wysoką jakością środowiska przyrodniczego i jakością życia w przestrzeni zurbanizowanej. Dla rozwoju przestrzennego kraju podstawowe znaczenie mają zasoby wodne, różnorodność biologiczna i krajobrazowa, zasoby gleb, lokalizacja złóż kopalin, gleb oraz odnawialnych źródeł energii.

Celem strategicznym KPZK 2030 jest *Efektywne wykorzystanie przestrzeni kraju i jej terytorialnie zróżnicowanych potencjałów rozwojowych dla osiągnięcia ogólnych celów rozwojowych – konkurencyjności, zwiększenia zatrudnienia, sprawności funkcjonowania państwa oraz spójności w wymiarze społecznym, gospodarczym i terytorialnym w długim okresie*. Uchwalenie analizowanego projektu planu pozwala na osiągnięcie tego celu, ponieważ odbywa się z zachowaniem spójności przyrodniczo-kulturowej służącej realizacji konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju.

Podstawowe kierunki i zasady działania umożliwiające realizację idei trwałego i zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu zasobami wodnymi w Polsce określa *Narodowa Strategia Gospodarki Wodnej*. Cel ten ma być osiągnięty przez zbudowanie sprawnie działającego systemu, który wykorzystując mechanizmy prawne oraz instrumenty ekonomiczne, będzie zapewniał utrzymanie dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych, pozwalał na zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych, zwiększał bezpieczeństwo powodziowe kraju i chronił go przed skutkami suszy. Głównym celem aktualnie obowiązującej Strategii przyjętej przez Radę Ministrów jest określenie podstawowych kierunków rozwoju gospodarki wodnej do roku 2020 oraz sprecyzowanie działań umożliwiających realizację konstytucyjnej zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarowaniu wodami. W odniesieniu do celu głównego określono cele kierunkowe odnoszące się do obszarów działań zawartych w Strategii tj.: zaspokojenie uzasadnionych potrzeb wodnych ludności i gospodarki przy poszanowaniu zasad zrównoważonego użytkowania wód; osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód, w szczególności ekosystemów wodnych i od wody zależnych; podniesienie skuteczności ochrony przed powodzią i skutkami suszy. Zastosowanie zasady zrównoważonego rozwoju w gospodarce wodnej oznacza dążenie do takiego zaspokojenia potrzeb związanych z wykorzystywaniem zasobów wodnych, aby nie uszczuplać dostępu przyszłym pokoleniom do tych zasobów, a jednocześnie chronić ekosystemy wodne i od wody zależne w celu zachowania trwałości naturalnych procesów przyrodniczych.

Określone w analizowanym projekcie planu zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji wpisują się w założenia Strategii.

Program Wodno – Środowiskowy Kraju (PWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Dyrektywie 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej, tzw.

Ramowej Dyrektywie Wodnej (RDW) w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele:

- nie pogarszanie stanu części wód,
- osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych,
- spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych;
- zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji.

Celem *Programu Wodno – Środowiskowego Kraju* jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Zgodnie z zapisami ustawy *prawo wodne, Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych* zawiera wykazy:

- aglomeracji, które powinny być wyposażone w określonych terminach w systemy kanalizacji zbiorczej i oczyszczalnie ścieków oraz wielkość ładunków zanieczyszczeń biodegradowalnych z tych aglomeracji koniecznych do usunięcia,
- przedsięwzięć w zakresie budowy i modernizacji zbiorczych sieci kanalizacyjnych oraz oczyszczalni ścieków komunalnych oraz terminy ich realizacji.

Zgodnie z ustaleniami analizowanego projektu planu miejscowego odprowadzenie ścieków sanitarnych będzie prowadzone poprzez sieć kanalizacji sanitarnej, co jest zgodne z założeniami *Krajowego programu (...)*. W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projektu planu przewiduje ich odprowadzanie z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; natomiast z pozostałych powierzchni szczelnych utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) zagospodarowanie w granicach nieruchomości.

Strategia Rozwoju Kraju 2020 przyjęta przez Radę Ministrów we wrześniu 2012 r. to główna strategia rozwojowa w średnim horyzoncie czasowym, wskazująca strategiczne zadania państwa, których podjęcie w perspektywie najbliższych lat jest niezbędne, by wzmocnić procesy rozwojowe. Strategia wyznacza trzy obszary strategiczne – *Sprawne i efektywne państwo, Konkurencyjna gospodarka, Spójność społeczna i terytorialna*, w których koncentrować się będą główne działania oraz określa, jakie interwencje są niezbędne w perspektywie średniookresowej w celu przyspieszenia procesów rozwojowych. Strategia średniookresowa wskazuje działania polegające na usuwaniu barier rozwojowych, w tym słabości polskiej gospodarki ujawnionych przez kryzys gospodarczy, jednocześnie jednak koncentrując się na potencjałach społeczno-gospodarczych i przestrzennych, które odpowiednio wzmocnione i wykorzystane będą stymulowały rozwój. Celem głównym Strategii staje się więc *wzmocnienie i wykorzystanie gospodarczych, społecznych i instytucjonalnych potencjałów zapewniających szybszy i zrównoważony rozwój kraju oraz poprawę jakości życia ludności*.

Podstawowym warunkiem realizacji celów rozwojowych kraju jest przywrócenie i utrwalenie ładu przestrzennego uwzględniającego potrzeby społeczne, gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Uporządkowana i zintegrowana przestrzeń ułatwia funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki przez tworzenie warunków dla sprawnego przebiegu procesów rozwojowych, a w efekcie – poprawy jakości życia. Brak uporządkowania kwestii terenów rozwojowych pociąga za sobą wzrost nakładów (prywatnych i publicznych) na ich utrzymanie oraz generuje wzrost kosztów inwestycji i prowadzenia działalności gospodarczej.

W obszarze *Poprawa stanu środowiska* (rozdział II.6.4.) strategia zauważa, że: czynnikami decydującymi o jakości środowiska są przede wszystkim: czystość powietrza, wód, gleb oraz właściwa gospodarka odpadami. W tych obszarach istnieją w dalszym ciągu kwestie wymagające regulacji i dostosowania do poziomu zgodnego ze

strategicznymi kierunkami działań Unii Europejskiej. Istotne zatem będzie inwestowanie w ochronę wód i gospodarkę wodno-ściekową, gospodarkę odpadami czy ochronę powietrza, a także podejmowanie działań umożliwiających dostosowanie uczestników rynku do wyzwań zrównoważonego rozwoju.

Poprawie jakości powietrza służyć będą długoterminowe działania na rzecz ograniczenia emisji pyłów i innych zanieczyszczeń powietrza, zwłaszcza z sektorów najbardziej emisyjnych (energetyka, transport), ze źródeł emisji rozproszonych (nieduże zakłady przemysłowe, małe kotłownie) i ze źródeł indywidualnych w zabudowie mieszkaniowej (tzw. niska emisja).

Wzmocnione zostaną działania mające na celu ochronę wód podziemnych i powierzchniowych poprzez ograniczenie zanieczyszczenia ze źródeł punktowych i obszarowych. Poprawie jakości wód będą służyć działania związane z porządkowaniem systemu gospodarki ściekowej, w tym zwłaszcza dokończenie realizacji celów i zadań Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych (KPOŚK), który zakłada wyposażeńie aglomeracji w oczyszczalnie ścieków komunalnych i systemy kanalizacji zbiorczej oraz realizację zadań równoległych na terenach nie objętych KPOŚK.

Konieczne będzie zakończenie budowy efektywnego systemu gospodarki odpadami, w tym zwłaszcza odpadami komunalnymi i niebezpiecznymi. Celem nadrzędnym polityki w zakresie gospodarowania odpadami powinno być zapobieganie powstawaniu odpadów "u źródła" oraz maksymalne możliwe odzyskiwanie zawartych w nich surowców i/lub energii. Działania obejmą wprowadzenie i realizację zasady „3U” (unikaj powstawania odpadów, użyj ponownie, utylizuj) oraz gospodarowania w obiegu.

W obszarze Adaptacja do zmian klimatu (rozdział II.6.5.) strategia zakłada opracowanie i efektywne wdrożenie systemowych rozwiązań dotyczących adaptacji do zmieniających się uwarunkowań klimatycznych i hydrologicznych, w tym minimalizację skutków klęsk żywiołowych i ekstremalnych zjawisk pogodowych. Adaptacja do zmian klimatycznych będzie obejmowała także dostosowanie zagrożonych sektorów i obszarów (rolnictwo i leśnictwo, zasoby wodne i gospodarka wodna, różnorodność biologiczna i ekosystemy i inne) do nowych warunków i zjawisk klimatycznych, w tym m.in. zapewnienie dostarczania energii i paliw, zapobieganie czasowym niedoborom wody oraz usprawnienie systemu zarządzania kryzysowego.

Ustalenia analizowanego projektu planu są zgodne z w/w kierunkami działań.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r., w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie.”

Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest: „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa.”

Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych:

- I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń.
- II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej.
- III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej.

- IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju.
- V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej.
- VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej.
- VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej.
- VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody.

Krajowy Plan Gospodarki Odpadami 2022 został przyjęty uchwałą Nr 88 Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2016 r. (M. P. 2016, poz. 784). Jego dalekosiężnym celem jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne.

Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi:

- 1) ZPO;
- 2) zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów, aby w 2020 r. nie było składowanych więcej niż 35% masy tych odpadów wytworzonych w 1995 r.;
- 3) dążenie do zmniejszania ilości składowanych odpadów;
- 4) osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych;

Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, część A uwzględnia cele ochrony środowiska przedstawione w powyższych dokumentach o charakterze strategicznym. Jest także zgodny z dyrektywami Unii Europejskiej, transponowanymi do polskich ustaw: prawa ochrony środowiska, ustawy prawo wodne, ustawy o ochronie przyrody i in.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Przy opracowywaniu niniejszej prognozy zastosowano metodę macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływy ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej (1MW-6MW). Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej (7MN-26MN). Tereny zabudowy mieszkaniowo-usługowej (30MU). Tereny zabudowy usługowej (27U-29U). Tereny usług oświaty i wychowania (31UO). Tereny infrastruktury technicznej (58E).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	+	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	+	-	-
Flora	-	+	-	-
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	-	+	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-

Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Z uwagi, że obszar objęty projektem planu obejmuje tereny zainwestowane i zagospodarowane w mieście Olsztynie oraz w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się tereny zainwestowane i zabudowane wprowadzenie nowej zabudowy wpłynie pozytywnie na krajobraz, a tym samym na ludzi.

W związku z obecnym sposobem zagospodarowania i zainwestowania obszaru nie przewiduje się wpływu na różnorodność biologiczną, a tym samym na florę i faunę. Można jednakże skłonić się do stwierdzenia, że nowe sposoby zagospodarowania mogą wpłynąć pozytywnie na rośliny i zwierzęta, a tym samym na różnorodność biologiczną. Tereny wokół budynków z pewnością zostaną zagospodarowane różnymi formami zieleni, a tym samym mogą stać się miejscami wykorzystywanymi przez zwierzęta.

Projektowane sposoby zagospodarowania obszaru miejscami wiążą się z trwałym i nieodwracalnym zniszczeniem warstwy glebowej. Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi związane będą z wykopami pod fundamenty domów, uzbrojeniem terenu oraz budową dojazdów i ewentualnymi niewielkimi niwelacjami terenu, ale bez naruszania głębokich warstw podłoża. Są to oddziaływania krótkotrwałe i ustępują zazwyczaj po jej zakończeniu. Nowe inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, a także zmniejszeniem areału terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów. Ponadto możliwym jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Zwiększenie udziału terenów zabudowanych i utwardzonych przyczyni się w konsekwencji do: intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych

Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjeta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozestana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.

Formą ochrony dla gleb jest również prowadzenie prawidłowej gospodarki odpadami stałymi i ciekłymi mogącymi wpływać na geochemiom powierzchni litosfery. Ustalenia projektu planu w zakresie gospodarki odpadami komunalnymi stałymi oraz odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych zapewniają ochronę gleb.

Spadki na analizowanym terenie nie stanowią przeciwwskazań do lokalizacji zabudowy, jednakże na rysunku przedstawiającym strukturę ekofizjograficzną terenu wyznaczono antropogeniczne skarpy o znacznych spadkach mogące w wyniku niewłaściwych działań człowieka lub procesów przyrodniczych ulec ruchom masowym ziemi. W dobie obowiązujących przepisów prawa i stosowanych obecnie technologii budowlanych nie ma obawy o uruchomienie procesów osuwiskowych na omawianym terenie. Zgodnie z ustawą *Prawo budowlane* art. 5 ust. 1 „*Obiekt budowlany wraz ze związanymi z nim urządzeniami budowlanymi należy, biorąc pod uwagę przewidywany okres użytkowania, projektować i budować w sposób określony w przepisach, w tym techniczno – budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej, zapewniając: pkt. 1 spełnienie wymagań podstawowych dotyczących: (między innymi) litera a) bezpieczeństwa konstrukcji (...)*”. Zgodnie z art. 6 powyższej ustawy: „*Dla działek*

budowlanych lub terenów, na których jest przewidziana budowa obiektów budowlanych lub funkcjonalnie powiązanych zespołów obiektów budowlanych, należy zaprojektować odpowiednie zagospodarowanie, zgodnie z wymogami art. 5, zrealizować je przed oddaniem tych obiektów (zespołów) do użytkowania oraz zapewnić utrzymanie tego zagospodarowania we właściwym stanie techniczno-użytkowym przez okres istnienia obiektów (zespołów) budowlanych". Ponadto zgodnie z art. 7 ust. 1 w/w ustawy „Do przepisów techniczno – budowlanych zalicza się:

- 1) Warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać obiekty budowlane i ich usytuowanie, uwzględniające wymagania, o których mowa w art. 5;*
- 2) Warunki techniczne użytkowania obiektów budowlanych".*

Należy podkreślić, że każdy proces budowlany prowadzony jest przez osoby do tego uprawnione, którymi w rozumieniu ustawy *Prawo budowlane* art. 17 są inwestor, inspektor nadzoru inwestorskiego, projektant i kierownik budowy lub kierownik robót. Dla każdego z w/w uczestników procesu budowlanego określono prawa i obowiązki. Dlatego też należy pamiętać, iż już na etapie opracowywania projektu budowlanego przez projektanta sporządza się (art. 34) „... badania geologiczno-inżynierskie oraz geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych” i „informację dotyczącą bezpieczeństwa i ochrony zdrowia ze względu na specyfikę projektowanego obiektu budowlanego, uwzględnianej w planie bezpieczeństwa i ochrony zdrowia”. Następnie zgodnie z art. 21a ust. 1 w/w ustawy „Kierownik budowy jest obowiązany, w oparciu o informację (...) sporządzić lub zapewnić sporządzenie, przed rozpoczęciem budowy, planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, uwzględniając specyfikę obiektu budowlanego i warunki prowadzenia robót budowlanych (...)”. Projektant i kierownik budowy są osobami kompetentnymi do określenia ryzyka wystąpienia procesów osuwiskowych na podstawie opracowanych do projektu budowlanego badań geologiczno-inżynierskich oraz geotechnicznych warunków posadowienia obiektu budowlanego na terenie budowy, a tym samym są zobowiązani w/w przepisami prawa do dołożenie wszelkich starań aby nie doszło do procesów osuwiskowych.

Określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa wykonuje się poprzez wyżej wskazane badania geologiczno-inżynierskie ustalające geotechniczne warunki posadowienia obiektów budowlanych, których zakres określa Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 września 1998 r. w sprawie ustalania geotechnicznych warunków posadawiania obiektów budowlanych (Dz. U. z 1998 r. Nr 126 poz. 839).

Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód powierzchniowych i podziemnych. Przyjęte założenia, ustalenia i zasady w odniesieniu do sposobu postępowania ze ściekami, należy uznać za dające potencjalną gwarancję ochrony środowiska w odniesieniu do wód podziemnych (w tym GZWP 213 Olsztyn) i powierzchniowych ze względu na systemowy sposób rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej. Środowisko wodne jest w projekcie planu chronione przed degradacją poprzez odprowadzanie ścieków sanitarnych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej, zaś wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji, natomiast z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp) w granicach nieruchomości. Należy pamiętać, że brak lub nieodpowiednie zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych może wywoływać straty w środowisku polegające m.in. na niszczeniu budynków i infrastruktury, zagrożeniu dla zdrowia i życia mieszkańców, zniszczeniu środowiska naturalnego oraz – w okresie późniejszym – obniżeniu poziomu wód gruntowych. Postępowanie z wodami opadowymi powinno być traktowane jako element zrównoważonego rozwoju każdego miasta. Zagospodarowując wody w sposób zgodny z naturą oczywistym jest, że oczyszczanie, zatrzymanie, wsiąkanie oraz gromadzenie wód opadowych i roztopowych wskazane jest najbardziej w obrębie działki, na która pada deszcz. Zatrzymanie wód deszczowych u źródła – ich filtracja do gruntu traktowana jest jako proces proekologiczny, który korzystnie wpływa na gospodarkę wodną w zlewni. Jednocześnie należy pamiętać, że wprowadzanie wody do gruntu lub wód nie może zagrażać sąsiedniej zabudowie oraz wymaga zastosowania

właściwych urządzeń, zapewniających odpowiednią pojemność, a w przypadku gruntu odpowiednią powierzchnię kontaktu. Wody opadowe możemy infiltrować poprzez: studnie chłonne, drenaże rurowe, komory drenażowe, skrzynki rozsączające, zbiorniki retencyjno – infiltrujące itp. Wodę opadową możemy również powierzchniowo retencjonować i odparowywać, a także wykorzystywać retencjonowane wody deszczowe do podlewania zieleni, spłukiwania ulic, itp. Jest to schemat zbliżony do schematu funkcjonującego w środowisku naturalnym, w którym istnieje równowaga pomiędzy ilością opadu z jednej strony, a wsiąkaniem, spływem i parowaniem wody z drugiej.

Z punktu widzenia ochrony środowiska wskazanym jest, aby wody opadowe były zatrzymywane na terenie na którym spadły, powolnie infiltrowały do gruntu. Podziemna infiltracja powinna być stosowana wówczas, jeżeli nie wystarcza powierzchnia na infiltrację powierzchniową lub jeżeli nie ma na nią warunków. Infiltracja powierzchniowa spływów z opadów atmosferycznych odbywać się może poprzez:

- trawniki, kwietniki, tereny zielone z krzewami i drzewami, tereny ogrodów przydomowych,
- chodniki ułożone z płyt lub kostek profilowanych na podsypce żwirowo - piaskowej, w taki sposób, aby powstały między nimi szczeliny,
- ciągi pieszo jezdne, ułożone jak wyżej,
- parkingi i place wykonane z płyt lub kostek profilowanych jw. drogi.

W ten sposób uniknie się impregnacji powierzchni uniemożliwiającej wsiąkanie w podłoże wody opadowej, która odprowadzana jest systemami kanalizacji. Możliwości i sposoby wprowadzania wód opadowych do gruntu, są uzależnione od rodzaju gruntu, charakteru zagospodarowania i wielkości obszaru oraz poziomu wód gruntowych. Do gruntów wodoprzepuszczalnych umożliwiających infiltrację zalicza się pospółki, żwiry i piaski. Zapewniają one dobry przepływ wody dzięki znacznej porowatości – pory między ziarnami są na tyle duże, że woda łatwo się przesącza. Grunty tzw. nieprzepuszczalne, tj. gliny i ropy, nie stanowią przeszkody we wprowadzaniu do nich opadów – muszą natomiast być zastosowane odpowiednio duże, podziemne lub powierzchniowe magazyny na odpływy deszczu które pozwoliłyby na powolne, stopniowe wchłonięcie wody przez grunt. Doprowadzenie wód opadowych do miejsca przesiąkania lub magazynowania powinno być wykonane w miarę możliwości po powierzchni terenu, bez stosowania kanałów. Natomiast nie zawsze wskazane jest wprowadzanie deszczu do gruntu przy płytkich wodach gruntowych tam, gdzie wysokie zwierciadło wód gruntowych może mieć niekorzystny wpływ na zabudowę.

Przyrost ilość wytwarzanych ścieków będzie skorelowany z przyrostem powierzchni użytkowych zabudowy oraz liczbą mieszkańców i osób korzystających z obiektów. Zważywszy na zawarte w projekcie planu ustalenia dotyczące lokalizowanych usług i ich rodzaju, można wnioskować, że ścieki odprowadzane z tych obiektów nie będą w zasadzie odbiegały składem od ścieków komunalnych. W przypadku powstawania ścieków niespełniających wymaganych warunków, postępowanie z nimi powinno odpowiadać szczegółowym zasadom usuwania, wykorzystania i unieszkodliwiania odpadów niebezpiecznych.

Realizacja zabudowy nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującą naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich np.: zalewaniem okolicznych gruntów, osiadaniem budynków itp.

Na stan czystości powietrza atmosferycznego na terenie objętym projektem planu wpływ ma i będzie mieć tzw. tło ogólnomiejskie oraz ruch samochodowy w otoczeniu i wewnątrz. Projekt planu przewiduje, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało ze zbiorczej miejskiej sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła pod warunkiem stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązania wykorzystujące energię elektryczną lub odnawialne źródła energii. Wielkość emisji z systemów grzewczych będzie uzależniona od jakości urządzeń grzewczych i stosowanych nośników energii. Tym samym nie przewiduje się zagrożeń mogących wpłynąć negatywnie na jakość powietrza ze strony emitorów stacjonarnych, a faktyczny wpływ analizowanego sposobu zagospodarowania na powietrze będzie obojętny. Obecnie negatywny wpływ na środowisko naturalne powodowany przez zanieczyszczenia

emitowane przez pojedyncze gospodarstwa domowe są porównywalne do zanieczyszczeń produkowanych przez przemysł. Dzieje się tak, ponieważ na terenie dużych skupisk ludzkich jednym z najpowszechniejszych sposobów domowego ogrzewania są paleniska węglowe, przy czym do palenia często wykorzystuje się węgiel o niskiej jakości czy odpady komunalne (opakowania z tworzyw sztucznych, produkty gumowe itd.). Biorąc pod uwagę skalę zjawiska (setki tysięcy pojedynczych gospodarstw domowych) do atmosfery wydzielane są ogromne ilości tlenu węgla, siarki, azotu, związków chloru, fluoru, metali ciężkich czy aerozoli smołowych. Nakaz stosowania do celów grzewczych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, tj.: źródeł ograniczających tzw. niską emisję w wyniku procesów spalania, będącą skutkiem emisji pyłów, tlenków azotu, dwutlenku siarki, tlenków węgla, metali ciężkich, pozwoli na skuteczną realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Bardzo dobrym rozwiązaniem przy ograniczaniu ilości zanieczyszczeń jest wprowadzenie ogrzewania na paliwa gazowe. Wprowadzenie gazyfikacji sprzyja ochronie środowiska przez eliminację lokalnej emisji pyłów i toksycznych składników spalin. Sieci gazowe nie mają wpływu na skażenie wód podziemnych i nie powodują zakłóceń w istniejących warunkach środowiska gruntowo – wodnego. Oddziaływanie istnieje wyłącznie w fazie realizacji.

Na terenie objętym projektem planu nie przewiduje się zmian klimatu, z uwagi że tereny są już w przewadze zabudowane i zainwestowane, a istniejące zadrzewienia i zakrzewienia rosnące wzdłuż rowu melioracyjnego zostaną zachowane.

Do czynników, które w sposób bezpośredni oddziałują na ludzi należy zaliczyć poziom hałasu, a także jakość środowiska w aspekcie estetycznym. Należy pamiętać, że hałas i wibracje są zanieczyszczeniami środowiska przyrodniczego charakteryzującymi się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Odbieranie dźwięku jako uciążliwości i nazywanie go hałasem zależy od osobniczych właściwości i stanu psychicznego osoby, która jest na niego narażona. Do najbardziej uciążliwych źródeł hałasu w środowisku należy komunikacja drogowa. Główne czynniki mające wpływ na poziom emisji hałasu komunikacyjnego to:

- natężenie ruchu i udział pojazdów transportu ciężkiego w strumieniu wszystkich pojazdów;
- stan techniczny pojazdów;
- rodzaj nawierzchni dróg, których zły stan powoduje dodatkowe wstrząsy oraz zmniejsza płynność poruszających się pojazdów;
- organizacja ruchu drogowego.

W obszarze objętym projektem planu występują tereny chronione akustycznie w rozumieniu przepisów prawa (tereny wymienione w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (tj. Dz. U. 2014 poz. 112), dlatego też w projekcie planu uwzględniono przepisy rozporządzenia poprzez wprowadzenie odpowiednich zapisów w ustaleniach ogólnych planu (Rozdział II § 8 pkt. 7-10).

Nie przewiduje się żadnego bezpośredniego lub pośredniego wpływu na zabytki oraz tereny objęte siecią Natura 2000.

Tereny zieleni urządzonej (57ZP).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	+	-	-	-
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	+	-	-	-

Flora	+	-	-	-
Wody	+	-	-	-
Powietrze atmosferyczne	+	-	-	-
Powierzchnia ziemi	+	-	-	-
Krajobraz	+	-	-	-
Klimat	+	-	-	-
Zasoby naturalne	+	-	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	+	-	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Realizacja analizowanego sposobu zagospodarowania przyczyni się do zachowania w istniejącym stanie lub poprawy wszystkich elementów środowiska. Roślinność pełni funkcje filtra pochłaniającego zanieczyszczenia atmosferyczne, bariery tłumiącej hałas, wzbogaca powietrze w tlen i biologicznie aktywne fitoncydy, osłania przed uciążliwymi wiatrami, ożywia pionową i poziomą wymianę powietrza, a także wpływa pozytywnie na estetykę i krajobraz. Roślinność wpłynie pozytywnie na stan jakości powietrza atmosferycznego głównie poprzez pochłanianie zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz przez wydzielanie fitoncydów. Usuwanie zanieczyszczeń gazowych z atmosfery odbywa się w procesach osadzania substancji toksycznych na powierzchni roślin oraz absorbowaniu zanieczyszczeń pochodzących z silników spalinowych. Absorbowanie zanieczyszczeń tego rodzaju zależy od gatunku i wielkości drzewa, struktury przestrzennej izolacyjnego pasa zieleni, warunków klimatycznych itp. Oczyszczanie powietrza z pyłów przez roślinność polega na osadzaniu i przyczepianiu się zanieczyszczeń na powierzchni igieł lub liści, skąd są one usuwane do podłoża przez opady atmosferyczne.

W procesie filtrowania znaczenie ma także szerokość powierzchni zajętej przez zieleni wysoką oraz stopień jej zwarcia. Zwarte zadrzewienia stanowią barierę dla mas powietrza i są przez nie omijane górną. Powoduje to kumulowanie się zanieczyszczeń pyłowych przed ścianą terenu zadrzewionego, w związku z tym optymalne są zadrzewienia o zwarciu luźnym, umożliwiającym przepływ powietrza zarówno nad drzewostanem, jak i przenikanie przez jego wnętrze. Również niska zieleni, często rozwinięta na większych powierzchniach jako trawnik, pełni funkcję filtra zanieczyszczeń powietrza. Na trawnikach osadza się dość znaczna ilość pyłu z warstw przyziemnych powietrza, co zapobiega wtórnemu pyleniu z podłoża.

Rola mikroklimatyczna zadrzewień i zakrzewień przejawia się w ich korzystnym oddziaływaniu. Hamują one prędkość wiatru średnio o 15%-26%, maksymalnie 50%-70%. Ograniczają straty wody wskutek parowania z gleby średnio o 25%, co wpływa na łagodzenie wysychania gleby latem, a zimą jej przemarzania. Zwiększają wilgotność powietrza w warstwie przygruntowej, czyli zwiększają kondensację pary wodnej w roślinach i na ich powierzchni oraz w glebie, także dzięki większej ilości opadów poziomych. Dodatkowo ograniczają erozję wietrzną, parowanie i odpływ wody w czasie suszy latem, erozję wodną czyli spływ powierzchniowy wody na korzyść podziemnego, co jest szczególnie ważne w terenie pofałdowanym. Zwalniają tempo topnienia śniegu wiosną o około 5%. Przyczyniają się do zmniejszenia dobowych amplitud temperatury powietrza, w tym częstości występowania przymrozków wiosną i podwyższenia temperatury gleby do głębokości 20 cm średnio o 0,2°C. Ograniczają przemieszczanie się z jednych pól na inne niepożądanych związków chemicznych będących następstwem stosowania nawozów mineralnych oraz pestycydów.

Tereny zieleni wpływają na tłumienie hałasu na zasadzie ucięcia fal pod wpływem pni drzew i absorpcję przez gałęzie i liście działające jak rezonatory. Wytłumienie hałasu

zwiększa się wraz z powierzchnią liści, gęstością zieleni i jej piętrowością, częstotliwością dźwięku oraz całą wielkością drzewostanu.

Tereny zieleni spowodują zatrzymanie wód opadowych i roztopowych oraz wpłyną pozytywnie na ich jakość. Drzewa i krzewy powodują zatrzymanie wody w strefie korzeniowej oraz pod koroną (w resztkach organicznych) i magazynują wodę w swoich tkankach. Drzewa, zwłaszcza szybko rosnące i głęboko ukorzenione, wpływają na polepszenie jakości wód podziemnych dzięki procesom detoksyfikacyjnym, m.in. przez oczyszczanie wody z metali ciężkich.

Projektowane tereny zieleni pozwolą na zachowanie bioróżnorodności biologicznej, a tym samym stanu flory i fauny. Obszary zieleni będą środowiskiem życia dla zwierząt wzbogacających bioróżnorodność biologiczną i będących wskaźnikiem stanu środowiska siedlisk.

Zachowanie w projekcie planu terenów zieleni urządzonej wzdłuż istniejącego rowu melioracyjnego pozwoli na zachowanie ciągłości przestrzennej terenów umożliwiając migrację zwierzętom, a tym samym wymianę puli genowej pomiędzy populacjami. Zachowane tereny zieleni będą pełniły funkcję buforów minimalizujących oddziaływanie czynników pochodzenia antropogenicznego na zespoły flory i fauny. Wyznaczone tereny zieleni stanowią ważny element podwyższający walory estetyczne terenów zainwestowanych.

Zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2) że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. W przypadku miasta Olsztyna zgoda na usunięcia drzew wydawana jest przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Z uwagi, że występujące zadrzewienia stanowią miejsca lęgowe, schronienia i miejsca rozrodu ptaków, wskazany jest, aby ewentualne usuwanie drzew prowadzone było poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.

Przez centralną część terenu przebiega rów melioracyjny porośnięty wzdłuż zadrzewieniami i zakrzaczeniami. W obszarze stwierdzono występowanie dwóch ściśle chronionych gatunków płazów tj.: rzekotki drzewnej (*Hyla arborea*) i żaby moczarowej (*Rana arvalis*).

Płazy spełniają bardzo ważną rolę w środowisku przyrodniczym. Odżywiają się głównie zwierzętami bezkręgowymi, w tym uciążliwymi dla człowieka (komary, meszki, ślimaki nagie), stanowią jeden z istotniejszych czynników utrzymujących równowagę ekologiczną wśród tej grupy zwierząt. Są źródłem wysokiej jakości białka zwierzęcego dla wielu gatunków zwierząt, takich, jak zaskroniec, czapla, bocian, tchórz, borsuk, wydra. Płazy są również dobrymi wskaźnikami stanu środowiska – bioindykatorami, ich populacje silnie reagują na zanieczyszczenie gleby i wody metalami ciężkimi, pestycydami, węglowodorami itp.

Miejscami rozrodu rzekotki drzewnej są średnie i większe, bogate w roślinność zbiorniki wodne, zarówno w lasach jak i na terenach otwartych. W okresach letnich szuka schronienia na krzewach i niskich drzewach o szerokich liściach, zaś zimą szuka schronienia na łądzie np. w norach gryzoni, szczelinach ziemnych, w ściółce wśród opadłych liści drzew, w wykrotach (L. Krzysztofiak, A. Krzysztofiak, *Czynna ochrona płazów*, Krzywe 2016).

Miejscami rozrodu żaby moczarowej są niewielkie, płytkie zbiorniki wodne, położone na terenach otwartych. Letnimi miejscami schronień są np. kępy traw lub szczeliny ziemne; zimowymi miejscami schronień są np. nory gryzoni, szczeliny ziemne, spróchniałe drewno, sterty butwiejących liści czy korzenie drzew (L. Krzysztofiak, A. Krzysztofiak, *Czynna ochrona płazów*, Krzywe 2016).

Najskuteczniejszą metodą czynnej ochrony płazów jest ochrona miejsc rozrodu płazów, czyli niewielkich zbiorników wodnych (oczek wodnych). Projektowany sposób zagospodarowania zapewnia zachowania istniejących naturalnych oczek wodnych i dolin cieków.

Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia

16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Tereny dróg publicznych (32KDG, 33KDW, 34KDW, 35-41KDD). Tereny dróg wewnętrznych (42-44KDW). Tereny ciągów pieszych (45-56KDPp).				
Element środowiska	Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko			
	Pozytywne	Obojętne	Negatywne	Trudne do określenia
Różnorodność biologiczna	-	-	-	+
Ludzie	+	-	-	-
Fauna	-	-	-	+
Flora	-	-	-	+
Wody	-	+	-	-
Powietrze atmosferyczne	-	+	-	-
Powierzchnia ziemi	-	+	-	-
Krajobraz	-	+	-	-
Klimat	-	+	-	-
Zasoby naturalne	-	+	-	-
Zabytki	-	+	-	-
Dobra materialne	-	+	-	-
Obszary Natura 2000	-	+	-	-

Wydzielenie ciągów komunikacyjnych jest nieodzownym elementem każdego zainwestowania i zagospodarowania terenu. Głównym uzasadnieniem dla budowy, przebudowy lub rozbudowy drogi, skrzyżowania, węzła lub innych obiektów drogowych są zazwyczaj korzyści ekonomiczne i społeczne odnoszone przez mieszkańców i użytkowników.

Ciągi komunikacyjne zostały wyznaczone w miejscach istniejących, dlatego też nie przewiduje się ich negatywnego oddziaływania ani pogorszenia obecnych walorów środowiska.

Oprócz aspektów pozytywnych inwestycje drogowe mogą powodować wiele negatywnych oddziaływań na bezpośrednie otoczenie dróg, tj. na środowisko przyrodnicze, kulturowe, warunki życia ludzi.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych projekt planu przewiduje ich odprowadzanie z powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji

ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji, natomiast z pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp) w granicach nieruchomości. Inwestycje drogowe nie generują zapotrzebowania na wodę i nie generują innych ścieków, niż wody opadowe i roztopowe. Droga pokryta nawierzchnią szklaną (np.: asfalt) powoduje, że odpływ powierzchniowy wód jest bardzo duży, natomiast utrudnione jest wsiąkanie wody do gruntu.

W sezonie zimowym wody pochodzące z dróg mogą być zanieczyszczone środkami stosowanymi do utrzymania ich właściwego stanu. Należy pamiętać, że na drogach publicznych oraz ulicach i placach środki chemiczne powinny być stosowane w sposób najmniej szkodzący terenem zieleni oraz zadrzewieniom. Rodzaje środków jakie mogą być używane w w/w miejscach oraz warunki ich stosowania zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 27 października 2005 r. w sprawie rodzajów i warunków stosowania środków, jakie mogą być używane na drogach publicznych oraz ulicach i placach (Dz. U. z 2005 r. Nr 230 poz. 1960).

Użytkowanie dróg stwarza również potencjalne zagrożenie dla wód podziemnych poprzez możliwość zanieczyszczenia substancjami ropopochodnymi, jednak realne zagrożenie należy ocenić jako niewielkie. Przy budowie i remoncie dróg ważne jest wykonanie właściwego odwodnienia i budowa kanalizacji deszczowej, które spowodują wzrost ilości ścieków deszczowych, jak i odprowadzanych z nimi ładunków zanieczyszczeń. Zanieczyszczenia te nie będą stanowiły bezpośredniego zagrożenia dla środowiska, ponieważ będą transportowane w szczelnych przewodach kanalizacyjnych, a następnie zostaną poddane procesowi oczyszczania. Oczyszczone już ścieki nie będą stanowiły zagrożenia dla stanu czystości odbiornika.

Projekt planu przewiduje lokalizację ciągów komunikacyjnych w przewodzie zgodnie z aktualnym sposobem zagospodarowanie, jednakże miejscami ciągi komunikacyjne zlokalizowane są w miejscach obecnie niezagospodarowanych i nieurządzonych, porośniętych zadrzewieniami i zakrzaczami. Należy pamiętać, że zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Nie przewiduje się negatywnego oddziaływania w zakresie rozwiązań komunikacyjnych na powietrze atmosferyczne, powierzchnię ziemi, zasoby naturalne i klimat.

Działania z zakresu analizowanego sposobu zagospodarowania nie będą miały wpływu na tereny objęte siecią Natura 2000.

Uwzględniając lokalizację nowych obiektów oraz projektowane rozwiązania, oddziaływania na środowisko występujące na etapie budowy i eksploatacji przedsięwzięć mogą mieć charakter określony w poniższej tabeli.

Typ oddziaływań	Etap budowy	Etap eksploatacji
Bezpośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost poziomu hałasu związanego z pracami budowlanymi. - „Wytwarzanie” odpadów, w tym możliwość wystąpienia odpadów niebezpiecznych. - Pylenie powierzchni odkrytych, miejsc składowania materiałów sypkich i obiektów w budowie. - Zanieczyszczenie powietrza spalinami. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. 	<ul style="list-style-type: none"> - Wzrost ilości poboru energii oraz ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych.
Pośrednie	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania.

	<ul style="list-style-type: none"> - Rozprzestrzenianie się hałasu związanego z pracami budowlanymi na tereny sąsiednie. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Wtórne	<ul style="list-style-type: none"> - Brak znaczących oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Brak znaczących oddziaływań.
Skumulowane	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowanie ruchu pojazdów na terenach sąsiadujących z terenem zainwestowania. - Generowanie zwiększonej ilości odpadów.
Krótkoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi. - Powstanie odpadów budowlanych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowania hałasu z pojazdów.
Długoterminowe	<ul style="list-style-type: none"> - Brak oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Wzrost ilości poboru energii oraz ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Generowania hałasu z pojazdów.
Stale	<ul style="list-style-type: none"> - Brak oddziaływań. 	<ul style="list-style-type: none"> - Lokalne zmiany jakości krajobrazu. - Wzrost ilości poboru energii oraz ilości odprowadzanych ścieków sanitarnych. - Wzrost ilości wytwarzanych odpadów komunalnych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. - Generowania hałasu z pojazdów.
Chwilowe	<ul style="list-style-type: none"> - Hałas związany z prowadzonymi pracami budowlanymi. - Powstanie odpadów budowlanych. - Zwiększony ruch samochodowy na drogach dojazdowych. 	<ul style="list-style-type: none"> - Generowania hałasu z pojazdów oraz w wyniku użytkowania obiektów. - Zwiększenie natężenia ruchu komunikacyjnego.

W odniesieniu do poszczególnych elementów środowiska oddziaływania ustaleń projektu planu będą następujące:

Element środowiska	Etap budowy	Etap eksploatacji
Ludzie	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe, odwracalne. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą zarówno czasowe jak i stałe, bezpośrednie.
Fauna	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą krótkookresowe, mało znaczące. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, pozytywne.
Flora	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, mało znaczące. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą stałe., pozytywne.
Powierzchnia ziemi	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowania. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą stałe, bezpośrednie, nieodwracalne w obszarze zainwestowania.
Wody	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie, nieznaczące. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą pośrednie, nieznaczące.
Powietrze	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe. 	<ul style="list-style-type: none"> - Oddziaływania będą bezpośrednie, zmienne w zależności od pory roku.

Hałas i wibracje	– Oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, negatywne.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, mało znaczące.
Zabytki i dobra kultury	– Oddziaływania będą pośrednie, mało znaczące.	– Oddziaływania będą pośrednie, mało znaczące.
Krajobraz	– Oddziaływania będą bezpośrednie, odwracalne, krótkookresowe.	– Oddziaływania będą bezpośrednie, nieodwracalne, długookresowe, pozytywne.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska, racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz przywracanie elementów przyrodniczych do właściwego stanu zgodnie z art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. *Prawo ochrony środowiska*. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza.

Pod pojęciem zrównoważonego rozwoju należy rozumieć, według cytowanej ustawy *taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń*.

Zgodnie z art. 3 ust. 8 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że jak wynika z art. 75 ust. 3 tej ustawy, naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000 (art. 34).

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* rozwiązania alternatywne do

rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, część A nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko. Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania nawiązujący do sposobów zagospodarowania terenów określony w obowiązującym planie miejscowym oraz terenów położonych w sąsiedztwie.

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Z uwagi na występowanie w granicach projektu planu terenów o kilkudziesięcioprocentowych nachyleniach, przed przystąpieniem do prac projektowych lub budowlanych wskazanym jest określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrehabilitowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. *w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie

przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- Zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2) że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. W przypadku miasta Olsztyna zgodą na usunięcia drzew wydawana jest przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Ponadto zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a w/w ustawy usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników obiektów, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1073) prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405). Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr LVI/897/14 Rady Miasta Olsztyna z dnia 30 lipca 2014 r. o przystąpieniu do sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta”, o nazwie „Os. GENERAŁÓW - POŁUDNIE” oraz uchwałą Nr XXXVII/640/17 Rady Miasta Olsztyna z dnia 28 czerwca 2017r. zmieniająca uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia „Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, o nazwie „Os. GENERAŁÓW – POŁUDNIE”.

Organy opiniujące i uzgadniające powinny mieć na względzie, że teren objęty opracowaniem odnosi się do terenu objętego obowiązującym planem miejscowym pn.: *Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego miasta Olsztyna dla terenu położonego*

w południowej części miasta, w rejonie ul. Bartąskiej – KORTOWO SADY uchwalonym Uchwałą Nr XXII/321/04 Rady Miasta Olsztyn z dnia 25 lutego 2004 r.

Zakres i stopień szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko został określony w piśmie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie – znak WOOS.411.77.2014.MT z dnia 23 września 2014 r. oraz w piśmie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie – znak ZNS.4082.76.2014.MA z dnia 23 września 2014 r.

Z uwagi na wprowadzone w projekcie planu zmiany niezbędnym okazało się sporządzenie ponownej prognozy oddziaływania na środowisko projektu planu. Pierwszy projekt planu został zaopiniowany przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie opinią z dnia 22 sierpnia 2017 r. – znak WOOS.410.112.2017.MT, Warmińsko-Mazurskiego Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego opinią z dnia 24 sierpnia 2017 r. – znak ZNS.9022.2.272.2017.KM oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie opinią z dnia 24 sierpnia 2017 r. – znak ZNS.4082.47.2017.SG.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiałyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; ostatni, czwarty zawiera ustalenia końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Przepisy porządkowe:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - ustalenie zakresu rysunku planu,
 - wyjaśnienie pojęć użytych w treści uchwały,
- Rozdział II – Ustalenia ogólne planu:
 - ustalenia określające przeznaczenie terenów wyznaczonych liniami rozgraniczającymi,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady kształtowania przestrzeni publicznych,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego, zabytków oraz dóbr kultury współczesnej,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
 - zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu,
 - granice i sposoby zagospodarowania terenów i obiektów podlegających ochronie na podstawie przepisów odrębnych,
 - zasady i warunki scalania nieruchomości,
 - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu,
 - zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej i komunikacji,
 - zasady tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - granice inwestycji celu publicznego o znaczeniu lokalnym.
- Rozdział III – Ustalenia szczegółowe planu.
- Rozdział IV – Postanowienia końcowe.

W granicach obszaru objętego niniejszą prognozą wyznaczono następujące jednostki funkcjonalno – przestrzenne przeznaczone pod:

1. Zabudowę mieszkaniową wielorodzinną (1MW, 2MW, 3MW, 4MW, 5MW, 6MW)
2. Zabudowę mieszkaniową jednorodziną (7-26MN),
3. Zabudowę usługową (27-29U),
4. Zabudowę mieszkaniowo-usługową (30MU)
5. Zabudowę usług oświaty i wychowania (31UO),
6. Drogi publiczne główne (32KDG),
7. Drogi publiczne zbiorcze (33KDZ, 34KDZ),
8. Drogi publiczne dojazdowe (35-42KDD),
9. Drogi wewnętrzne (43-44KDW),
10. Ciągi piesze (45-56 KDPp),
11. Zieleń urządzoną pełniącą ogólnie miejskie funkcje rekreacyjne (57ZP),

12. Infrastrukturę techniczną (58E).

W granicach wydzielonych terenów elementarnych określa się przeznaczenie podstawowe i dopuszczalne terenu, które zdefiniowane są następująco:

- przeznaczenie podstawowe – oznacza takie funkcjonalne, które jest przeważające na danym terenie, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni jak i kubatury,
- przeznaczenie dopuszczalne – oznacza przeznaczenie różne niż podstawowe, które może współistnieć z funkcją podstawową w sposób nie powodujący konfliktów o ile ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej.

W granicach obszaru objętego projektem planu w celu ochrony wartości przyrodniczo – krajobrazowych wprowadzono ważne zasady zagospodarowania polegające między innymi na:

- Zakazie lokalizowania tymczasowych obiektów budowlanych, w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, za wyjątkiem zaplecza budowy oraz zakaz tymczasowego zagospodarowania i urządzania terenów.
- Ustaleniu zasad rozmieszczenia reklam, w tym zakazie umieszczania reklam i urządzeń reklamowych w granicach terenu zieleni ZP.
- Zakazie wygradzania terenów ulic, placów skwerów i wskazanych w planie przejść pieszych w obrębie kwartałów zabudowy. Tereny te powinny zachować publiczny, ogólnodostępny charakter.
- Zakazie stosowania ogrodzeń pełnych na styku zabudowy z przestrzenią publiczną, z terenami zieleni ZP oraz na terenach zieleni.
- Nakazie dostosowania przestrzeni publicznych do potrzeb osób o ograniczonej sprawności.
- Nakazie zachowania w maksymalnym stopniu istniejącej zieleni wysokiej, dopuszcza się przesadzanie lub wycinkę istniejącego drzewostanu wyłącznie w uzasadnionych przypadkach, teren wokół drzew należy zagospodarować w sposób zapewniający naturalną vegetację.
- Nakazie maksymalnej ochrony i wykorzystania w zagospodarowaniu istniejącego starego drzewostanu, zachowanie ukształtowanych ciągów pieszych, skupisk zieleni wysokiej i niskiej w granicach terenu zieleni urządzonej pełniącego ogólnomiejskie funkcje rekreacyjne oznaczonego symbolem 57ZP.
- Nakazie zagospodarowania terenów oznaczonych symbolami 7MN, 19MN, 22MN, 26MN, 2MW, 6MW, 31UO oraz 57ZP uwzględniające ochronę skarp o stromych zboczach, w taki sposób aby nie dopuścić do osuwania się mas ziemnych.
- Obowiązku zachowania minimum 40% powierzchni działki budowlanej jako powierzchni biologicznie czynnej w granicach terenów elementarnych przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną.
- W granicach terenu zieleni urządzonej pełniącego ogólnomiejskie funkcje rekreacyjne oznaczonego symbolem 57ZP wprowadzenie zakazu zabudowy obiektami budowlanymi oraz prowadzenia innych robót budowlanych, za wyjątkiem: zewnętrznych sieci uzbrojenia i urządzeń infrastruktury technicznej, a w tym urządzeń: obiektów małej architektury, zbiorników i cieków wodnych, urządzeń i elementów wyposażenia dla organizacji sezonowych imprez plenerowych, urządzeń rekreacyjno-sportowych, toalety publicznej niezbędnej dla prawidłowego funkcjonowania terenów rekreacyjnych, przejść pieszych i placów przestrzeni publicznej i ścieżek rowerowych.
- Określeniu dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku.
- Nakazie odprowadzania ścieków bytowych do miejskiej sieci kanalizacji sanitarnej. Ścieki z usług gastronomicznych przed odprowadzeniem do miejskiej kanalizacji sanitarnej, należy poddać podczyszczeniu w separatorze tłuszczu.
- Nakazie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych z istniejących i projektowanych powierzchni szczelnych ulic i parkingów do sieci kanalizacji deszczowej, po podczyszczeniu w piaskownikach i separatorach substancji ropopochodnych, z uwzględnieniem miejscowej retencji; z

pozostałych powierzchni szczelnych i utwardzonych (dachy, tarasy, ciągi piesze, itp.) w granicach nieruchomości. Należy ograniczyć stosowanie powierzchni szczelnych, poprzez użycie materiałów i technologii ograniczających odpływ wody deszczowej w celu zapobiegania zmniejszeniu naturalnej retencji w zlewni. W przypadku braku takiej możliwości dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych do sieci kanalizacji deszczowej z uwzględnieniem miejscowej retencji.

- Nakazie zachowania naturalnych oczek wodnych i dolin cieków.
- Możliwość budowy nowych zbiorników wodnych.
- Możliwość przebudowy rowów melioracyjnych w celu dostosowania do nowego układu funkcjonalnego.
- Zakazie prowadzenia działalności związanej z przetwarzaniem odpadów, w tym składowisk odpadów; procesy odzysku lub unieszkodliwiania odpadów innych niż komunalne może odbywać się jedynie na zasadach określonych w przepisach o odpadach.
- Nakazie zaopatrzenia w wodę istniejącej i projektowanej zabudowy z istniejącej i projektowanej sieci wodociągowej, przy uwzględnieniu przepisów dotyczących zaopatrzenia w wodę do celów przeciwpożarowych.
- Ustaleniu zasad zaopatrzenia w gaz, energię elektryczną i sieć telekomunikacyjną.
- Ustaleniu zasad gospodarowania odpadami komunalnymi.
- Nakazie zaopatrzenia w ciepło projektowanej zabudowy w pierwszej kolejności, w oparciu o zasilanie z miejskiego systemu ciepłowniczego; dopuszcza się możliwość rozwiązań indywidualnych pod warunkiem stosowania do celów grzewczych i technologicznych paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji substancji szkodliwych do powietrza oraz stosowania do ich spalania urządzeń charakteryzujących się wysokim stopniem sprawności, a także rozwiązań wykorzystujących energię elektryczną lub odnawialne źródła energii.
- Dla zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej nakazie realizacji, terenów zieleni rekreacyjnej, zawierającej tereny zieleni urządzonej, place zabaw, urządzenia rekreacyjno-sportowe i obiekty małej architektury związane z rekreacją i zielenią w ilości min. 2m²/10m² powierzchni użytkowej mieszkań (o ile ustalenia szczegółowe nie stanowią inaczej).
- Ustaleniu minimalnej liczby stanowisk postojowych dla poszczególnych funkcji.

W ustaleniach dotyczących rozwiązań komunikacyjnych określono, że powiązanie terenu objętego projektem planu z zewnętrznym układem komunikacyjnym odbywa się ulicami Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i Bartąską poprzez istniejący układ dróg.

Tereny komunikacji 32KDG i 33KDZ przeznaczone są do lokalizowania torowisk tramwajowych.

W planie ustala się realizację ścieżek rowerowych na terenach wyznaczonych ulic, placów, terenów zieleni oraz ciągów pieszych skoordynowanych z systemem dróg rowerowych, określonym w Programie budowy dróg rowerowych w Olsztynie lub jego aktualizacji.

W punkcie 1.4 dokumentu przedstawiono w formie tabelarycznej zmiany w zagospodarowaniu obszaru tj.: różnice pomiędzy obowiązującym planem miejscowym, a projektem planu.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie wojewódzkim, powiatowym i gminnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania:

- badania terenowe,
- analizy dostępnych materiałów kartograficznych,
- analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych,

- analizy dokumentacji fotograficznych.

Z uwagi, że teren położony jest w granicach administracyjnych miasta, jest w przewadze zabudowany i zagospodarowany, a w sąsiedztwie położone są również tereny zabudowane i zagospodarowane badania terenowe fauny ograniczały się do obserwacji występujących gatunków ptaków, zwierząt bezkręgowych i płazów (w czasie wizji terenowych nie zaobserwowano gatunków gadów oraz ssaków).

Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych. Pisownię polską i łacińską nazw gatunkowych roślin naczyniowych podano według *Flowering plants and pteridophytes of Poland a checklist* Z. Mirka i in.

Określając wpływ ustaleń realizacji projektu planu na stan środowiska i zdrowie ludzi posłużono się metodą macierzy interakcji. Przyjęta macierz jest wykresem siatki, w której dla poszczególnych terenów o różnej funkcji lub różnym sposobie zagospodarowania utworzono tabele, w których w wierszach wpisano wskaźniki charakteryzujące i opisujące środowisko; w kolumnach zaś wpisano potencjalne skutki realizacji ustaleń projektu planu w podziale na:

- pozytywne – realizacja ustaleń planu ma pozytywny wpływ na analizowany element środowiska,
- obojętne – realizacja ustaleń planu nie wpływa w sposób zauważalny na analizowany element środowiska,
- negatywne – realizacja ustaleń planu ma negatywny wpływ na analizowany element środowiska,
- trudne do określenia – realizacja ustaleń planu może spowodować zarówno pozytywne, jak i negatywne oddziaływania na analizowany element środowiska; brak możliwości jednoznacznego określenia spodziewanego oddziaływania ustaleń projektu planu na analizowanym element środowiska (ocena uzależniona jest od wyboru szczegółowych rozwiązań lub innych niemożliwych na obecnym etapie prognozowania uwarunkowań).

Występowanie wzajemnego oddziaływania pomiędzy składnikami przeciwstawnych osi zaznaczono symbolami w odpowiedniej komórce: (+) – wpływ występuje i (-) – brak wpływu. W wyniku przeprowadzonych analiz pod każdą tabelą umieszczono komentarz szczegółowo wyjaśniający przewidywane oddziaływania i skutki wpływu ustaleń projektu planu miejscowego na poszczególne komponenty środowiska.

Należy podkreślić, iż niezależnie od ustalonych funkcji obszaru i projektowanej zabudowy nie mogą one spowodować istotnego pogorszenia stanu środowiska (w stopniu naruszającym obowiązujące standardy).

Punktem wyjściowy do prognozowania zmian w środowisku w wyniku realizacji zapisów ustaleń projektu planu jest przedstawienie w punkcie 5 prognozy istniejącego stanu środowiska. Obszar objęty projektem planu położony jest w południowej części miasta Olsztyna i obejmuje powierzchnię około 39 ha. Teren znajduje się w granicach osiedla Generałów i jest ograniczony ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego, Jerzego Bukowskiego i granicą administracyjną Miasta. Omawiany obszar jest częściowo zabudowany i zagospodarowany; w części zachodniej, północnej i południowej zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna szeregowa; w części południowej zlokalizowana jest ponadto zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wolnostojąca; w części północnej i północno-zachodniej zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna; w części północnej zlokalizowane są również obiekty usługowe (handlowe). W części południowo-wschodniej terenu trwa realizacja zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. W pozostałej części obszar objęty opracowaniem jest niezabudowany i porośnięty roślinnością synantropijną i antropogeniczną oraz zadrzewieniami i zakrzyczeniami głównie w wyniku sukcesji wtórnej. Podstawowy system komunikacyjny na omawianym terenie stanowią drogi główne o nawierzchniach asfaltowych: ulice Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego, Bartąska i Jerzego Bukowskiego; uzupełniający układ drogowy stanowią ulice wewnętrzne o nawierzchniach z kostki betonowej oraz gruntowych. Ponadto przez centralną część terenu wzdłuż rowu melioracyjnego przebiega wyłożona z płyt betonowych „ścieżka” wykorzystywana przez okolicznych mieszkańców jako ciąg spacerowy. Na przedmiotowym terenie znajdują się sieci i urządzenia infrastruktury

technicznej tj.: gazowej, wodociągowej, kanalizacji sanitarnej, kanalizacji deszczowej, elektroenergetycznej, telekomunikacyjnej i ciepłowniczej.

W sąsiedztwie obszaru objętego opracowaniem od strony północno-zachodniej, północnej i wschodniej zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna i wielorodzinna oraz zabudowa usługowa (m.in. sklepy). Od strony zachodniej obszar graniczy z terenami sadów owocowych, a od strony południowej z terenami nieużytkowanymi położonymi po przeciwnej stronie ulicy Jerzego Bukowskiego. Tereny te zgodnie z obowiązującym planem zagospodarowania przestrzennego przeznaczone są pod zabudowę mieszkaniową jednorodziną i wielorodziną, zabudowę usługową i zielenią urządzoną.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się w granicach dwóch udokumentowanych Głównych Zbiorników Wód Podziemnych tj.: Zbiornik międzymorenowy Olsztyn nr 213 oraz Subzbiornik Warmia nr 205.

Teren objęty niniejszą prognozą położony jest w Obszarze Dorzecza Pregoty; w regionie wodnym Łyny i Węgarapy. Obszar leży w zasięgu rzecznej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW700020584511 *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity*. Przedmiotowa JCWP ma status naturalnej i jest monitorowana. Aktualny stan JCPW określany jest jako dobry (w tym dobry stan ekologiczny i chemiczny), a ocena nieosiągnięcia celów środowiskowych jako niezagrażona. Wśród działań zalecanych do wdrożenia na obszarze JCWP *Łyna od dopływu z jeziora Jełguń (Jełguńskiego) do Kanału Dywity* wymienione są: działania wynikające z konieczności porządkowania systemu gospodarki ściekowej oraz realizacja KPOŚK. Natomiast wśród działań uzupełniających dla JCWP wskazano opracowanie warunków korzystania z wód zlewni oraz zapewnienie ciągłości rzek i potoków poprzez udrożnienie obiektów stanowiących przeszkodę dla migracji ryb.

Obszar objęty prognozą położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW700020 o całkowitej powierzchni 6089,3 km²; ocena stanu ilościowego i chemicznego określana jest jako dobra; celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry chemiczny i ilościowy; celem dodatkowym nie pogorszenie jakości wody do spożycia; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych określana jest jako niezagrażona.

Na mikroklimat w rejonie objętym opracowaniem mają wpływ głównie tereny zainwestowane i zabudowane zlokalizowane na terenie objętym opracowaniem oraz w sąsiedztwie. W centralnej części omawianego terenu znajduje się zagłębienie terenowe, przez które przepływa rów melioracyjny, które jest miejscem zalegania chłodnych i wilgotnych mas powietrza. Przeważająca część omawianego obszaru charakteryzuje się korzystnymi warunkami topoklimatycznymi dla pobytu ludzi z uwag na korzystne nasłonecznienie; zbocza o wystawie północnej i wschodniej są zimniejsze i mniej słoneczne od tych o wystawie południowej i zachodniej. Niekorzystne warunki dla pobytu ludzi mogą występować lokalnie w zagłębieniu terenowym, w którym okresowo zalegają mgły oraz masy ziemnego i wilgotnego powietrza, a także występuje prawdopodobieństwo występowania przymrozków przygruntowych.

Na obszarze objętym opracowaniem nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego. Zgodnie z informacjami umieszczonymi w Centralnej Bazie Danych Geologicznych Państwowego Instytutu Geologicznego najbliższe udokumentowane złożo kruszywa naturalnego znajdują się w odległości około 3,5 km na południe i jest to złożo Ruś.

W granicach obszaru opracowania wyróżniono następujące zbiorowiska flory:

- zbiorowiska zadrzewień i zakrzewień, w tym:
 - rosnących wzdłuż rowów melioracyjnych,
 - porastających zbocza, skarpy i nieużytki (rosnących w formie enklaw),
- zbiorowiska roślinności synantropijnej i ruderalnej,
- zbiorowiska roślinności antropogenicznej sadu (drzew owocowych)
- zbiorowiska roślinności antropogenicznej i ruderalnej, w tym:
 - towarzyszące zabudowie,
 - rosnące w pasach drogowych ulic miejskich,

- tereny niemal całkowicie lub zupełnie pozbawione roślinności (głównie tereny placów budowy).

Uwzględniając zbiorowiska roślinne oraz skład gatunkowy występującą florę zwaloryzowano wydzielając cztery grupy: zieleń o wysokich, średnich i niskich walorach przyrodniczych oraz tereny nie kwalifikujące się do waloryzacji. Do grupy zieleni o wysokich walorach przyrodniczych zaliczono: zbiorowiska zadrzewień i zakrzewień rosnących wzdłuż rowów melioracyjnych oraz porastających zbocza, skarpy i nieużytki. Do grupy zieleni o średnich walorach przyrodniczych zaliczono zbiorowiska roślinności synantropijnej i ruderalnej. Do grupy o niskich walorach przyrodniczych zakwalifikowano wszystkie zbiorowiska roślinności antropogenicznej i ruderalnej. Natomiast jako tereny nie kwalifikujące się do waloryzacji wskazano tereny niemal całkowicie lub zupełnie pozbawione roślinności tj.: tereny placów budowy i dróg wewnętrznych pozbawionych roślinności.

Podczas wizji w granicach terenu objętego opracowaniem i w sąsiedztwie zaobserwowano m.in. następujące gatunki zwierząt: wróbel domowy (*Passer domesticus*), szpak zwyczajny (*Sturnus vulgaris*), wrona siwa (*Corvus cornix*), sroka (*Pica pica*), kos (*Turdus merula*), sikora bogatka (*Parus major*), gil zwyczajny (*Pyrrhula pyrrhula*), kawka (*Corvus monedula*), pliszka siwa (*Motacilla alba*), sroka (*Pica pica*), bogatka (*Parus major*), piecuszek (*Phylloscopus trochilus*), modraszka (*Parus caeruleus*), bielonek kapustnik (*Pieris brassicae*), rusałka pawik (*Inachis io*), bielonek rzepnik (*Pieris rapae*), przestrojnik trawnik (*Aphantopus hyperantus*), wstężyk gajowy (*Cepaea nemoralis*), kret europejski (*Talpa europaea*), biedronka siedmiokropka (*Coccinella septempunctata*), brudnica mniszka (*Lymantria monacha*), jeż europejski (*Erinaceus europaeus*). W roku 2006 r. na potrzeby publikacji „Ptaki Olsztyna” J. NOWAKOWSKI, B. DULISZ i K. LEWANDOWSKI przeprowadzili inwentaryzację ptaków występujących w granicach administracyjnych miasta Olsztyna. Powołując na przytoczoną książkę w granicach terenu objętego niniejszym opracowaniem ekofizjograficznym stwierdzono występowanie pliszki siwej (*Motacilla alba*), jemioluski (*Bombycilla garrulus*), kopciuszka (*Phoenicurus ochruros*), zięby (*Fringilla coelebs*) i kowalik (*Sitta europaea*). Ponadto w ramach badań inwentaryzacyjnych przeprowadzonych na potrzeby Raportu o oddziaływaniu na środowisko pn.: „Budowa ulicy Witosa (od ul. Kanta do ul. Sikorskiego) z ulicą Sikorskiego (od ul. Wilczyńskiego do ul. Jarockiej) w Olsztynie opracowany przez „Now – Eko” sp. z o.o. Biuro Projektów sp. z o.o. przy współpracy z Eko-Koncept s.c. Biuro Ochrony Środowiska, stwierdzono występowanie dwóch chronionych gatunków płazów w rowie melioracyjnym przebiegającym przez centralną część omawianego obszaru tj.: rzekotki drzewnej (*Hyla arborea*) i żaby moczarowej (*Rana arvalis*).

W granicach obszaru objętego opracowaniem zlokalizowane są stanowiska archeologiczne objęte ochroną na podstawie przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W zasobach Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Olsztynie znajdują się Karty ewidencyjne stanowisk archeologicznych, zawierające szczegółowy opis stanowisk archeologicznych oraz ich lokalizację w terenie.

Z uwagi na skalę opracowania oraz położenie w odległości ok. 75 km na południe od północnej granicy kraju, w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

Projekt planu przewiduje adaptację istniejących funkcji oraz miejscami wprowadzenie funkcji, które stanowią kontynuację już istniejących funkcji w sąsiedztwie omawianego terenu. Gabaryty nowo wprowadzanej zabudowy nie odbiegają parametrami od istniejącej w bezpośrednim i bliskim sąsiedztwie, dlatego też projektowana zabudowa nie będzie znacząco oddziaływała na środowisko przyrodnicze w obszarze planu i na obszarach sąsiednich.

Z uwagi, że teren objęty projektem planu położony jest w granicach zwartej zabudowy miasta, w sąsiedztwie terenów zabudowanych i zagospodarowanych, realizacja projektu planu nie wpłynie w żaden sposób na obszary objęte prawnymi formami ochrony przyrody.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt. 3 b ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszar Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu położonego w Olsztynie pomiędzy ulicami: Bartąską, Bsp. Tomasza Wilczyńskiego, Bsp. Tadeusza Płoskiego i granicą Miasta, część A nie przewiduje się jego negatywnego oddziaływania na środowisko. Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu wprowadzają sposób zagospodarowania nawiązujący do sposobów zagospodarowania terenów określony w obowiązującym planie miejscowym oraz terenów położonych w sąsiedztwie.

W celu ograniczenia niekorzystnego potencjalnego wpływu nowych sposobów zagospodarowania na środowisko zaleca się zwrócić uwagę na poniższe uwagi.:

- Plac budowy należy zabezpieczyć w taki sposób, aby zwierzęta nie wchodziły na teren objęty pracami i aby zminimalizować możliwość ich uwięzienia.
- W czasie prowadzenia prac budowlanych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchniczej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- Z uwagi na występowanie w granicach projektu planu terenów o kilkudziesięcioprocentowych nachyleniach, przed przystąpieniem do prac projektowych lub budowlanych wskazanym jest określenie przydatności gruntów na potrzeby budownictwa.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Z uwagi na występowanie w granicach terenu zadrzewień i zakrzewień stanowiących potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby wycinka drzew i krzewów kolidujących z zabudową prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Ponadto należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 poz. 2134 ze zm.). Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie

przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- Drzewa pozostające w obrębie prowadzonych prac budowlanych, a nie przeznaczone do wycinki należy zabezpieczyć tak, aby chronić je przed uszkodzeniem.
- Najodpowiedniejszym okresem do prowadzenia prac budowlanych wokół drzew jest czas od października do kwietnia. W przypadku prowadzenia prac od kwietnia do października, należy zabezpieczyć korzenie przed wyschnięciem.
- Zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2) że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. W przypadku miasta Olsztyna zgodą na usunięcia drzew wydawana jest przez Marszałka Województwa Warmińsko-Mazurskiego. Ponadto zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a w/w ustawy usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych.

Z punktu widzenia skutków ustaleń projektu planu dla środowiska, a w szczególności warunków życia okolicznych mieszkańców oraz przyszłych użytkowników obiektów, przy założeniu zastosowania rozwiązań ochronnych i sformułowanych zasadach zagospodarowania, nie ma podstaw do kwestionowania proponowanych rozwiązań i ustaleń zawartych w dokumencie.

Paweł Jabłoński
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 695-202-134

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis)

Monika Jabłońska
ul. Nasienna 19
10-816 Olsztyn
tel. 609-789-098

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 353 z późn. zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
(podpis)